

"Cestou domov počut' iba strašidelné uspávanky"

2. verzia

Lucia Kajánková

adaptácia románu Ladislava Fuksa

"Příběh kriminálního rady"

klauzúrna práca 2. ročníku

akademický rok 2009/10

Katedra scenáristiky a
dramaturgie, FAMU

Praha, august 2010

Pedagogické vedenie:

Mgr. Martin Ryšavý

1 EXT. ZASNEŽENÉ POLE ZA MESTOM, PODVEČER

Z bielej vystúpia obrysy zasnežených stromov, vyrastajúce z vysokej pokrývky neporušeného, čerstvo napadnutého snehu. Týčia sa pred sivou, zatiahnutou zimnou oblohou.

Tichom lesa zaznie tlmená ozvena výstrelu z revolveru.

Na sneh mäkko, tvárou dolu dopadne telo 11-ročného dievčat'a (ELIŠKY SEIBTOVEJ) v červenom vlnenom kabáte. Polodlhé tmavé vlasy s farebnými detskými sponkami sa rozpestrú okolo jej hlavy, spod ktorej do snehu začne presakovať červená. Tichom lesa znie zrýchlený dych a priškrtený smiech VRAHA.

Ruky VRAHA v čiernych pletených rukaviciach skryjú starobylo vyzerajúci revolver pod vol'ný, hrubý zimný kabát. Telo dievčatka zakryje jeho chrbát, keď sa k nemu skloní.

Ruky vraha ELIŠKU ľahko obrátia na chrbát. Z pootvorených pier, stále zvlnených do jemného úsmevu, unikne posledný zbytok vzduchu a sformuje obláčik bielej pary v mrazivom vzduchu. Ruka v rukavici jej jemne uhladí prameň vlasov, takže vyzerá dokonale, ako pripravená na fotenie do ročenky, až na krvavú dieru uprostred čela.

Leží na snehu na rozširujúcom sa vankúši červenej krvi, v červenom kabáte, akoby sa iba zvesela hodila na chrbát, aby mávaním rúk nakreslila do snehu obrys anjela. Pri jej ruke je pohodenný akýsi hranatý predmet, hračka, na ktorý dopadajú vločky, keď opäť začína snežiť.

Les je tichý, vŕzgajúci zvuk vzd'al'ujúcich sa krokov tiež po chvíli zmĺkne.

INT. PRACOVŇA VRCHNÉHO KRIMINÁLNEHO RADU, NOC

Revolver, rovnako nepatrične starobylý ako rekvizita z múze, ako ten VRAHOV, sa leskne na stole v slabom svetle dopadajúcom na masívny pracovný stôl z ulice. Vedľa neho leží guľičkový hlavolam, zaliaty v sklenenej kocke. Mužské ruky ho vezmú, nervózne sa s ním pohrávajú, no kovová guľička len nekoordinovane poletuje vo vnútri kocky, odmieta zapadnúť do rozovretej tlamy čiernej mačky s namal'ovanými fosforeskujúcimi očami. Ruka hlavolam zlostne tresne na stôl, pričom sklo popraská. Potom ho otrie rukávom košele a vloží do plastového vrečka s evidenčným štítkom.

Mužské ruky sa zdvihnú k prísne rezanej, v tme len v obrysoch zreteľnej tvári asi 50-ročného muža v obleku - VRCHNÉHO KRIMINÁLNEHO RADU HEUMANNA. Premnie si rukami tvár a zapáli si cigaretu, neprítomne odklepáva a hl'adí z okna do tichej ulice, kde sa už v pouličnom osvetlení zreteľne listami zelenajú stromy.

EXT. NÁBREŽIE, NOC

Plynové lampy ožarujú oranžovým svetlom chodník s udupaným snehom. Ten lemuje riekou, na ktorej so škripaním plávajú l'adové kryhy, a klesá pod oblúk mosta. Pri chladom zmodralej chlapčenskej ruke leží na zemi hlavolam v sklenenej krychličke. Chlapcove pootvorené pery pokrýva tenká vrstva námrazy, fixujúca úsmev, pretože BARTOLOMEJ DELMAR si nestihol uvedomiť čierno-červenú diery v svojom čele.

(ZÁBER JEHO TVÁRE SA PRETAVÍ VO FOTOGRAFIU)

INT. PRACOVŇA VRCHNÉHO KRIMINÁLNEHO RADU, NOC - POKRAČOVANIE

Ruky VRCHNÉHO KRIMINÁLNEHO RADU HEUMANNA (KRIMINÁLNY RADA) vezmú policajnú fotografiu mŕtveho chlapca BARTOLOMEJA DELMARA, zhrnú ju dokopy spolu s detailným záberom mŕtvej tváre ELIŠKY SEIBTOVEJ a dvomi d'alšími, lesklými fotografickými listami. Spolu s hrbkou oficiálnych, vyplnených tlačív ich založia do zložky. Nakoniec pridajú fotografiu muža, ktorý má na zjazvenej tvári škl'ab, hrubé čierne fúzy a do očí mu visia mastné vlasy a fotografov objektív ho zachytil tesne po zatknutí, so putami na rukách.

Ruky zložku zapečatia a založia do zásuvky stola, kam zhrnú i predmety zo stola - hlavolamy vo vrecúškach, okuliare so silnými rámami a falošné čierne fúzy. KRIMINÁLNY RADA zabuchne zásuvku, posadí sa za stôl a zloží si hlavu do dlaní.

So zavízaním sa otvoria dvere a vojde KOMORNÍK v obleku, nesie šálku s čajom, pohybuje sa roboticky strnule.

KRIMINÁLNY RADA zodvihne hlavu a prikývne. KOMORNÍK postaví na stôl čaj. KRIMINÁLNY RADA nereaguje a KOMORNÍK opatrne, neprehýbajúc sa v páse vezme zo stola starobylý revolver a odkladá ho do presklenej vitríny, kde sú d'alšie zbrane, zarámované policajné vyznamenania a cena zo streleckej súťaže.

KOMORNÍK utkvie pohľ'adom na KRIMINÁLNOM RADOVI, ktorý hl'adí z okna, silueta v tieni s nehybnou tvárou, akoby upadol do katatonického stavu, z nedotknutého čaju vedľ'a neho stúpa para.

2

EXT. DEŇ

Na strechách mesta leží snehový poprašok, ktorý sa na uliciach a cestách mení na čiernu mazľavú hmotu. Veže historických budov sa upínajú k chladne modrej oblohe a sú ozdobené vianočnými motívami. Nad ulicami visia z lúčnych svetelných girlandy a priečelia stáročných zrekonštruovaných domov kontrastne hyzdia reklamy.

Po starobyľom Moste Egona Seidta, preklenujúcom širokú rieku so zamrznutou hladinou a lemovanom zvieracími sochami, sa kolíše staršia obézna pani v extravagantnom klobúku. Na spletenej vôdzke sa jej pred nohami vo vysokých čižmách prepletá šesť malých buldočkov.

UČITEL'

(mimo obraz)

Mnohí z vás už navštevujú vinárne a bary, no stále ste študentami gymnázia. Preto by ste mali počas vianočných prázdnin venovať svoj čas nielen návštevám podobných zariadení, no i povinnej literatúre-

INT. TRIEDA GYMNÁZIA, DEŇ

UČITEL', ktorého hlas znel nad mestom, stojí v elegantnom tmavomodrom obleku pred bielou tabuľou v triede gymnázia. Pravou rukou akoby kusom čiernej kriedy vo vzduchu podčiarkoval určité slová pre zdôraznenie, druhou rukou sa mimovol'ne pohráva s retiezku vreckových hodín pripätých na vestu.

UČITEL'

(pokračovanie)

Táto kniha vám poskytne materiál k premýšľaniu o večných otázkach etiky a morálky, ako je práve trest smrti. Tí z vás, ktorí sa zaujímajú o politické dianie zaznamenali vystúpenie -

UČITEL'OV pohľad sa zdrží na jednom z gymnazistov, ktorý si podopiera bradu a je napoly obrátený k oknu, akoby sníval s otvorenými očami, ktoré tienia dlhé mihalnice. Je to tvár s jemnými, príjemnými črtami, zároveň akoby práve balansovala na hrane medzi chlapcom, ktorým VIKI HEUMANN ešte nedávno bol a mladíkom, ktorým už čoskoro bude.

UČITEL'

- vrchného kriminálneho rady
Heumanna, ktorý pred ministerskou

(VÍCE)

(POKRAČUJE)

UČITEL' (pokračování)
komisiou najvyšší trest plamenne
obhajoval.

VIKI sa strhne, keď ho spolusediaci chlapec v lavici (menom RICHTER) štvuchne do ramena. Spýtavo zdvihne obočie, akoby sa skutočne preberal z hlbokého sna. RICHTER mu gestom ukáže smerom k UČITEL' OVI, ktorý stále hl'adí na VIKIHO.

VIKI si pretrie si oči a tvári sa, akoby bol celú dobu pozorne počúval.

UČITEL'
Nemienim vám kazit' sviatočnú
náladu, no nezabúdajte, že pred pár
mesiacmi sme sa rozlúčili s vaším
spolužiakom Albertom H. a
verejnosť'ou otriasli dosiaľ
nevyriešené vraždy dvoch detí,
ktoré -

Jeden z gymnazistov vzadu triedy vykrikuje.

GYMNAZISTA
Sneží!

Chlapci v školských uniformách s bielou košel'ou, vestičkou a rôznymi kravatami, väčšinou už pomerne vysokí, no stále pubertálne neohrabaní, sa hrnú k oknu triedy alebo aspoň vstanú v laviciach.

UČITEL'
Áno, skutočne sa za oknami odohráva
ten nevídaný prírodný úkaz, v
našich podmienkach vzácnejší než
aspoň odraz polárnej žiary za
dobrých podmienok. Nemám najmenšie
pochybnosti, že prázdniny strávite
zodpovedne, ako sa patrí na už
prakticky dospelých mladých mužov.

UČITEL'OV sarkastický tón ani pohľad k oknám, za ktorými sa z oblohy sype sneh, takmer nikto neregistruje. VIKI sa pobavene uškrnie, no spolusediaci RICHTER ho chytí za plece a výrazným šepotom na neho prehovára.

RICHTER
Viki! Musíme sa dohodnúť na tie
krčmy, všakže? Zatiaľ by sme mohli
už dnes v noci, mám niekoľko tipov
od brata, teda skôr varovaní, ale-

(POKRAČUJE)

VIKI

Určite. Dve detské vraždy, za to
ten trest smrti obnovia.

RICHTER

Tvoj otec bude skákat' od radosti.

VIKI

(zdusí smiech)

To by som naozaj túžil vidieť'. A
keď vraha nájdem práve ja, tak
bude skákat' priam cez obruče.

RICHTER

Keď ho my nájdeme.
(pobúcha si po hrudi)
Takže dnes?

VIKI

(sykne)

Ibaže - dnes už mám program.
Vyzdvihne ma Barry a navštívime
jedno vyhlásené miesto.

RICHTER

(sklamane)

Ty sa stále priateľíš s Piretom?
(vidiac VIKIHO chladný výraz
rýchlo zahovára)

A myslíš, že tam, kam idete, ja
nevyzvedám, ale... Že tam natrafíte
na toho-

(úplne stíši hlas)

toho vraha?

Zo reproduktoru nad dverami sa rozoznie zvonenie. Chlapci sa
ako na povel otočia k dverám a visia očami na učiteľ'ovi.

UČITEL'

Príjemne prázdniny a sviatky plné
kl'udu a pokoja, páni. Môžete.

V triede nastane chaos, všetci sa chvatne obliekajú do
kabátov zavesených na háčikoch na stene, hádžu do aktoviek
učebnice zo stolov a strkajú do seba na ceste ku dverám.

3 EXT. PRED GYMNAZIOM/ULICA, DENŇ

Medzi nekoordinovaným davom prekotne prúdiacim z brány gymnázia kráča kl'udným krokom VIKI HEUMANN. Zapína si tmavý prešívaný kabát a s l'ahkým úsmevom obracia k oblohe tvár, na ktorú mu dopadajú snehové vločky. Spoza chrbta na neho volá udychčaný RICHTER, a keď sa VIKI obráti smerom po jeho hlase, zasiahne ho priamo do tváre snehová gul'a a rozprskne sa mu na l'avom líci.

VIKI sa v šoku zarazí a po niekoľko sekúnd trvajúcim tichu rozosmeje, pozerajúc na vydesený RICHTEROV výraz. Vtom k nim dobehne tretí chlapec (HOFFMAN), ktorý si z rukavíc previnilo oklepáva zvyšky snehového prachu.

HOFFMAN

Prepáč, Viki, stokrát prepáč.
Mieril som tuna na Richtera, ktorý
t'a použil ako živý štít.

VIKI

(so smiechom)
Nič sa nedeje.

RICHTER

Magor!

VIKI

Pohnime sa odtial'to do preč, páni.

Všetci traja kráčajú po ulici medzi historickými budovami smerom preč od úl'a gymnázia, z ktorého stále vybiehajú ďalší žiaci v uniformách a začínajú formovať dva tábory na gul'ovačkovú vojnu. HOFFMAN s RICHTEROM do seba strkajú, VIKI si stiera sneh z tváre a stále sa pochechtáva.

HOFFMAN

Je mi teda odpustené? Pretože
potrebujeme prebrať zásadné
záležitosti, ó mladý pán Heumann,
vrchný kriminálny rada junior.

VIKI nemihne brvou, upiera zrak HOFFMANOVI priamo do očí a l'avou rukou naberie z múru plnú hrst' zl'adovateľého snehu a rozotrie je HOFFMANOVI po tvári.

VIKI

A aké sú to záležitosti, Hoffman?

HOFFMAN

Fér.
(potrasie hlavou, aby zo seba
sklepal väčšinu snehu)
(VÍCE)

(POKRAČUJE)

HOFFMAN (pokračování)
Záležitosti týkajúce sa nášho
prípadu, pán Blomkvist.

RICHTER
Blomkvist je pre detičky.

VIKI
(žmurkne na neho)
Tak tak, drahý Watson.

HOFFMAN
Ehm, dobre teda. Ale otázkou je -
začíname dnes pátrat' po tajomnom
vrahovi? Som pripravený - i s
prestrojením.

HOFFMAN vytiahne z vrečka kabáta falošné nalepovacie fúzy a
okuliare s hrubými rámami.

VIKI
(nie úplne úspešne potláča
smiech a hovorí prehnane
vážne)

Môj milý HOFFMAN, cením si vaše
nadšenie-
(berie mu fúzy i okuliare z
rúk)

no takéto rekvizity sú prejavom
číreho amatérizmu. Pre vaše vlastné
dobro ich radšej zabavujem.
Nechcete snád' byť zločincom na
smiech.

RICHTER
Pán profesionál má hlavne dnes
vol'ný večer na vlastné ukrutné
radovánky.

HOFFMAN
Ale... A kto má to št'astie?

VIKI
Mám už dohodnutú schôdzku s Barrym.

RICHTER
Tak veru, preslávene neslávnej
povesti monsieur Bartolomej Piret.

VIKI

A Gréta.

HOFFMAN

Kráska priam ako z kabaretu.
Pochopitel'ne, tomu nemôžeme tu s
kolegom konkurovať. Aj vrah detí
si určite vezme vol'no v tak krásny
večer.

RICHTER

Pochopitel'ne.

VIKI

Tol'ko sarkazmu, priatelia.
Povinnosti nášho pátrania ma t'ažia
na srdci, avšak-

HOFFMAN

Pred šarmom mladého Pireta bledne
možnosť získania detektívnej
slávy.

RICHTER

Takto si dedičný kriminalistický
trón nevyslúži.

HOFFMAN

Rozhodne. A my sa nezvezieme na
titulku časopisu.

RICHTER

Ten obdiv.

HOFFMAN

A fanynky.

RICHTER

Rešpekt.

HOFFMAN

A všetky pred krutou smrťou
zachránené nevinné dietka.

RICHTER

Budem ronit' slzy.

HOFFMAN

Krvavé.

VIKI sa zastaví a vážne pozrie do ich pitvoriacich sa tváří.
Povzdychne si.

(POKRAČUJE)

HOFFMAN

(nahlas šepká RICHTEROVI, tak
aby ho VIKI zretel'ne počul)
Verdikt nad našou budúcnost'ou.

VIKI

Páni, ste strhujúci a presvedčiví,
ale tu odbočujem. Skutočne musím
domov. Na zajtra bud'te pripravení
na akciu, rozumeno?

RICHTER s HOFFMANOM hrajúc skl'účenost' si podajú s VIKIM
ruku na rozlúčku. Zostávajú stát' na rohu ulice, kým VIKI
bez otočenia vykračuje d'alej.

VIKI minie starenu, ktorá na obruse položenom na špinavom
snehu rozkladá zväzky zmrznutej koreňovej zeleniny a uskočí
pred obéznou paňou so svorkou buldočkov. Obzrie sa a uistí,
že je z dohl'adu spolužiakov. Trochu si podvihne límec
kabátu a venuje letmý úsmev vlastnému odrazu vo výklade
obchodu, okolo ktorého prechádza.

Všimne si mladého dandyho, postávajúceho pri električkovej
zastávke, ktorej rám je z umne poprehýbaného kovu a na
rohoch vyzdobený miniatúrnymi chrličmi v podobe
rozškl'abených cudzokrajných zvierat. Dandyho nízky
cylinder, dlhý čierny kabát, bodkovaná šatka vol'ne
previazaná okolo hrdla a cviker, štýlovo nepatričný na asi
dvadsaťročnej tvári, dotvárajú spolu so zastrešenou
zastávkou a starobylou budovou divadla v pozadí dokonalý
celok ako stvorený pre ilustračnú fotografiu zachycujúcu
zeitgeist danej zimy. VIKI sa uškrnie, pristúpi k dandymu a
gestom si od neho vyžiada dlhú bielu cigaretu, ktorú si
nechá pripáliť a bez toho, aby mu venoval d'alší pohľad,
kráča d'alej ulicou, postupne prechádzajúcou v rušný
vel'komestský bulvár.

4

INT. OBCHODNÝ DOM M&S, DEŇ

VIKI sa prepletá davmi ľuďí obt'ažkaných lesklými farebnými taškami a balíčkami v rozžiarenom obchodnom dome, ktorého stredom sa vinie široké schodisko, umožňujúce rozhl'ad po mnohosti poschodí. Preplnené výklady sa odrážajú v sebe navzájom i v sústave zrkadiel, skladajúc a rozkladajúc sa do rozpohybovaného kaleidoskopu farieb, svetiel a hmýriacich sa ľuďí.

VIKI vojde do obchodu s hračkami, ktorý je preplnený potiacimi sa rodičmi prehrabávajúcimi sa v regáloch a takmer zhadzujúcich pyramídy kociek s obrázkami.

Za stĺpom, na ktorom sú v špirále taftu, flitrov a čipiek navešané miniatúrne, no prepracované v detailoch šaty pre bábiky, si VIKI vydýchne, že sa dostal mimo hlavný prúd dospelých a ich vrieskajúcich potomkov.

VIKI si až vtedy všimne inak neprehliadnutel'nú figúru vysokého muža, ktorý hrbí svoje priširoké ramená. V hračkárstve i v dave, ktorému svojim zjavom dominuje, sa zrejme cíti viac než nesvoj. (Je to BERNARD RASTER.)

VIKIMU poklepe na rameno a do svojho bujného náručia ho stiahne matróna v perlet'ovej parochni a so striebornou líškou omotanou okolo krku. Je to VDOVA MEYERBACHOVÁ, ktorá vzápätí dá VIKIMU ml'askavý bozk na obe líca.

VDOVA MEYERBACHOVÁ

Viki! Chlapče môj. Ty si vyrástol.

VIKI

(pokývne hlavou)

Pani Meyerbach.

VDOVA MEYERBACHOVÁ

Ako sa ti darí? Čo otec? Pret'ažený z toho príšerného prípadu, všakže? Všade to počujem, od klebetníc, ktoré si nedovedia na nos. Akoby to bola jeho vina, že tie úbožiatka sú mŕtve. Musí byť pod strašlivým tlakom.

VIKI

No-

VDOVA MEYERBACHOVÁ

Pozdravuj ho odo mňa. Alfred už mi doručil pozvánku, takže sa uvidíme pri štedrovečernom stole u vás.

(VÍCE)

(POKRAČUJE)

VDOVA MEYERBACHOVÁ (pokračování)
Nevidel si Bernarda Rastera? Vieš,
toho forenzného, či ako sa to
vyslovuje, odborníka. Poznáš ho
ved'.

VIKI
Áno, ved' býva naproti-

VDOVA MEYERBACHOVÁ
(spiklenecky)
Ja viem, že tvoj otec ho nemá rád.
Už roky rokúce. No chcela som mu
poblahoželat', v Exprese písali o
tom, že vyriešil tisíc rokov starú
vraždu pápeža. Uch, tam je. Pápa.

VDOVA MEYERBACHOVÁ priloží svoje líce pokryté vrstvou
mejkapu a rúžu na VIKIHO tvár a mávajúc rukou ozdobenou
množstvom náramkov cupká k vysokej gorilej postave. VIKI si
rukávom zotiera červeň z tváre a rýchlo ustúpi do uličky,
než ho VDOVA môže ukázať RASTEROVI.

V zastrčenom regále si VIKI všimne na seba naskladané
vreckové hlavolamy - figúrka či reliéf zaliaty v sklenenej
kocke, do ktorého jamôk treba dostať tvarované guľičky. Dva
vezme a strčí si ich do vrecák. Rozhliadne sa, či ho nikto
nezjastril.

EXT. ULICA, DEŇ

VIKI stojí pred obchodným domom M&S, ľudia ho obchádzajú a
v svetle slnka, ktoré vyzrelo spoza mrakov, si prezerá kocku
hlavolamu. Trásie ňou a kovová guľička vo vnútri víri ako v
hrkálke. Zabalí hlavolam do hodvábného papiera a schová do
vrecka kabátu. Vol'ným krokom sa vydá ďalej smerom k
nábrežiu, no po chvíli sa pristaví pred výkladom obchodu s
elektronikou, ktorému kral'uje mahagónová skrinka televízoru
s vysunutou dlhou anténou.

V televízii so silným zrnením práve bežia správy, končí
rozhovor s KRIMINÁLNYM RADOM VIKTOROM HEUMANNOM. VIKI sa
prikloní bližšie, no zvuk je nepočuteľný cez hrubé sklo.
KRIMINÁLNY RADA má na sebe slávnostnú uniformu a aj v
nekvalitnom obraze je čitateľný jeho výraz nechuti k
štebotajúcej reportérke a úsečný spôsob jeho odpovedí.

VIKI sa rozhliadne po okolí a otočí sa na opätku chrbtom k
televízii sprostredujúcej otcovu tvár, dost' verne v jej
podobnosti porcelánovej stuhnutej maske.

5 EXT./INT. TELEFÓNNA BÚDKA, DEŇ

VIKI na otočnom číselníku v presklenej telefónnej búde zvolí ukazovákom posledné číslo, nechá ho dopadnúť do záklopky. Slúchadlo si pridržiava ramenom a čelo si oprie o sklo, ktoré sa pod jeho dychom začína jemne zahmlievat'. V telefóne sa ozýva oznamovací tón a po chvíli kliknutie, keď KOMORNÍK v Heumannovej vile strnulým gestom zdvigne telefón.

OBRAZ JE ROZDELENÝ NA DVE POLOVICE: VL'AVO VIKI V TELEFÓNNEJ BÚDKE / VPRAVO KOMORNÍK STOJACI PRI STOLČEKU V CHODBE VILY

VIKI

Haló?

KOMORNÍK

(odkašle si a hovorí hlbokým hlasom)

Áno, prosím?

VIKI

Eh, otec?

KOMORNÍK

(chladne)

Mladý pán Viktor, ak ma sluch neklame.

VIKI

A-áno. Ja iba, že škola dnes skončila, a neprídem domov než pôjdem za- Prečo si vlastne doma?

KOMORNÍK

Je pozorné, že mi zdel'ujete podrobnosti svojho dňa. Predpokladám, že sa navečeriare v spoločnosti pána Pireta. A ja osamelý pri jemne prepečenom jahňacom budem mať to potešenie hl'adiet' na drobné nedokonalosti tapety v jedálni.

VIKI

Alfred?

KOMORNÍK

Stále pri aparáte.

VIKI

Alfred, prečo napodobňujete môjho otca? Celý som sa spotil.

(POKRAČUJE)

KOMORNÍK

(škrobeným hlasom, ale v
omnoho príjemnejšej hladine,
so zjavným ultrasuchým
humorom)

Je to jedna z mojich obl'úbených
kratochvíl', keďže v tejto ročnej
dobe nie je možné starat' sa o
ruže.

VIKI

(nepríliš úspešne potlačujúc
smiech)

On je doma?

KOMORNÍK

Pán kriminálny rada je hore v
pracovni aj s vedúcim
vyšetrovateľom a prokurátorom.
Predpokladám, že vám ho zavolám,
aby ste s ním mohol hovorit'.

VIKI

Nie! Alfred, ste rafinovane
zlomysel'ný.

KOMORNÍK

Ďakujem. Aký odkaz mám odovzdat'?

VIKI

No, ideme s Barrym a Grétou
oslávit' začiatok prázdnin.

KOMORNÍK

Dal ste mi teda vediet', že máte
ešte povinnosti a dorazíte domov až
vo večerných hodinách. Špecifické
detaily som vo víre pracovného
vyt'aženia zabudol.

VIKI

Ste poklad, Alfred. V akej je
nálade?

KOMORNÍK

Nepreháňal by som to dnes s
ignorovaním večierky, byt' vami.
Pán rada si vyžiadal sladidlo do
čaju. A po zjavne nepríjemnom
rozhovore s ministrom sa takmer
usmial.

(POKRAČUJE)

VIKI
To je zlé.

KOMORNÍK
Kritické.

VIKI
Chcú, aby rezignoval?

KOMORNÍK
St'ahujú sa nad ním mračná obvinení
z neschopnosti, to každopádne.
Užite si večer.

VIKI
(usmieva sa)
Aj vy, Alfred, pozeranie na stenu.

VIKI zavesí lesklé čierne slúchadlo do vidlice a otrie si
rukou tvár, pokrytú jemnou vrstvou potu.

6

EXT. PRI MOSTE EGONA SEIBTA, DEŇ

VIKI kráča po nábřeží, pot'ahuje z cigarety a druhou rukou zhŕňa vrstvu snehu zo zdobeného kovového zábradlia do rieky. Na jej hučiacej hladine sa pomaly pohybujú rozpraskané l'adové kryhy. Za VIKIHO chrptom prejde pani s buldočkami, čosi si drmolí pod nos.

VIKI sa zastaví, zahodí koniec cigarety do vody a sleduje jej let. Zdvihne hlavu a hl'adí priamo do slnka, ktorého ostré chladné svetlo na chvíľ'u odhalili sivé mraky.

VIKI žmúri oči, slnečné svetlo mu tancuje na chvejúcich sa prižmúrených mihalniciach a vytvára blikajúce paobrazy oranžových a červených kruhov.

CEZ ROZOSTRENÉ LOMY SVETLA, AKÉ VIDÍ ČLOVEK ŽMÚRIACI PRIAMO DO SLNKA, PRECHOD DO SNOVEJ PREDSTAVY

EXT. TURECKÉ POBREŽIE, DEŇ

Ostré slnko prebleskuje VIKIMU v prižmúrených očiach, lúče mu pohľadujú tvár opálenú do odtieňa kávy s mliekom. Vietor rozfukuje jeho tmavé vlasy, dlhšie než boli v ten posledný deň školy pred vianočnými prázdninami. Pred VIKIHO očami ubiehajú oranžové, horúčavou rozpalené skaliská s chumáčmi vyschnutých krovísk. Auto bez strechy, v ktorom sedí na mieste spolujazdca, vyberie zatačku cesty vinúcej sa ako stužka po pobreží a VIKIHO zraku sa ukáže rozvlnené more tak sýtej modrej farby, že ju ako nemožnú takmer nie je možné akceptovať'. VIKI radšej otočí tvár do strany, hoci ho oslepuje slnko a v obrysoch vidí siluetu vodiča auta, s rukami v bielej košeli ležérne položenými na volante, cigaretou v ústach a svetlými vlasmi rozstapatenými vetrom. Mladíkova silueta VIKIMU pokynie, aby vyzrel do strany, kde už vedl'a okraju cesty začína príkry zráz zvažujúci sa do mora, v ktorom sa hučiace vlny rozbíjajú o skaly v bielej pene.

CEZ DETAIL VODY NÁVRAT DO PREDCHÁDZAJÚCEHO PROSTREDIA

EXT. PRI MOSTE EGONA SEIBTA, DEŇ

Voda v rieke tečie silným, nekl'udným prúdom. V niektorých miestach sa tvoria víry, l'adové kryhy narážajú jedna do druhej, kým ich nestrhne prúd a neodnesie d'alej.

VIKI upiera zrak na pohybujúcu sa hladinu a zasnene sa usmieva. Pozrie na zápästie na hodinky, ktorých remienok je dost' ošúchaný a ciferníku dominuje kreslená figúrka. Sú to hodinky chlapca tak zo šieste triedy základnej školy a ukazujú pol štvrtej. VIKI sa jemne pousmeje, spustí ruky zo zábradlia a kráča d'alej po nábřeží.

7

EXT. PARKOVISKO NA DOHL'AD MOSTU EGONA SEIBTA, DEŇ

VIKI prichádza k starobylému mostu so zvieracími sochami. Vedl'a mostu je malé parkovisko, kde stojí zaparkovaný vínovo červený Jaguár. O kapotu sa s cigaretou v ústach opiera BARRY PIRET - vysoký svetlovlasý mladík, elegantne a v nenápadnosti dokonale štýlovo a draho oblečený. Široko sa usmeje, keď zbadá VIKIHO. Objímu sa.

Po moste sa rýchlo preženú tri policajné autá so zapnutými blikajúcimi a vrieskajúcimi majákmi.

BARRY PIRET

Už nám dýchajú na krk. Radšej
vyrazíme. Za dobrodružstvami.

BARRY zahodí nedopalok cigarety, VIKI zaklope na okno auta, kde sa na neho usmeje krásna dievčenská tvár GRÉTY PIRETOVEJ a nastúpi na miesto spolujazdca.

INT./EXT. AUTO BARRYHO PIRETA, PODVEČER

Vínovo červený Jaguár BARRYHO PIRETA ladne kľže po ceste smerujúcej von z mesta, za oknami postupne ustupuje domová zástavba so zasneženými záhradami otvorenej krajine.

BARRY PIRET má ruky ležérne položené na volante, stúpa na plyn a predbieha menej extravagantné autá, podchvíl'ou mrkne na VIKIHO na mieste spolujazdca, vedomý si toho, že sa trochu predvádza.

Na zadných sedadlách si nat'ahuje dlhé nohy v čiernych pančuchách a lesklých lodičkách GRÉTA a s jemne znudeným výrazom krásnej, komplikovane nalíčenej tváre vyzerá z bočného okna.

GRÉTA PIRET

Barry?

BARRY PIRET

Áno, milá.

GRÉTA PIRET

Nerada prerušujem tvoju krasojazdu,
ale ak ma pamät' neklame, tak Irán
leží presne opačným smerom.

BARRY PIRET

Drahá sestra, nelámte si tým svoju
krásnu hlavinku. Máme totiž ešte
jednu záležitosť než sa tam
vydáme.

(POKRAČUJE)

VIKI
Akú? Na dlho?

VIKI pozrie na staré detské hodinky na svojom zápästí a z okna na krajinu, z ktorej už zmizli domy.

BARRY PIRET
Máme všetok čas na svete, Viki,
stihneme-

GRÉTA PIRET
(oprie sa o Vikiho sedadlo)
Na kol'kú ti papá stanovil návrat z
vychádzky?

BARRY PIRET
Nemali ste zase konflikt?

VIKI
My? Konflikt? Nikdy. Čo t'a napadá.

Prepáč, Barry, už som sarkastický
protivec ako on.

Nemal som dnes to potešenie s ním
hovoriť, ale sú aj s komisárom u
nás. Vešaju po stenách portréty
mrtvych detí a podozrivých a
kreslia si k tomu kriminalistické
diagramy. Minister si žiada otcovu
hlavu na podnose, ak toho vraha
čoskoro nechytí.

GRETA sa otrasie a pohladí ho po ramene.

GRÉTA PIRET
Ako v tom môžeš existovať? Ja by
som sa v noci ukričala zo spánku od
strachu.

BARRY PIRET
Tomu verím.

GRÉTA PIRET
Tak ako ty.

VIKI
(pokrčí plecami)
To je vec zvyku. Sny o mrtvolách ta
nestrašia, keď si miesto rozprávok
na dobrú noc počuvala, ako veľ'ký
kriminálny šéf po nahánačke
zastrelil dákeho chudáka, ktorý
(VÍCE)

(POKRAČUJE)

VIKI (pokračování)
zdrogovaný pálil okolo seba pred
Národným divadlom.

GRÉTA PIRET
Viki, videl si tie mŕtve deti? V
novinách boli iba zretušované a
potom- Fotky s rodičmi alebo to
dievčatko, ako ho fotili ešte so
šlabikárom. Práve jej začal rásť
nový zub do medzery priamo tu.
Vidiet' ju tak bolo asi ešte horšie
než vidiet' ju zastrelenú.

VIKI
Nebolo. Eliška Seibtová, prvá
obet'.

GRÉTA PIRET
On ti to ukazuje?

VIKI
Kdeže. Nosí si ale domov spisy,
čítal som si v nich odjakživa.
(uchechtne sa)
Zastrelil by ma, keby vedel, že se
mu hrabem vo veciach.

BARRY PIRET
Aby nechcel on tvoju hlavu, ak mu
ten prípad vyfúkneš.

GRÉTA PIRET
Pukne od pýchy, nie?

VIKI
Skôr od zlosti. Mám kopolu indícií,
Alfred počúva jednanie s komisárom
za dverami a informuje ma, takže-

BARRY PIRET
(skočí mu do reči)
Ale dnes máš vol'no. Rekreačia a
relax.

VIKI
Ved' práve, že by som nemal. Ak sa
dnes stane d'alšia vražda-

BARRY PIRET
Čššt. Koniec čiernej hodinky.

BARRY pribrzd'uje a Jaguár sa kľže po snehu k čistinke na kraji zasneženého, tmavého lesa plného zlovestných tieňov. Slnko visí tesne nad obzorom a na idylickú krajinu ako z vianočnej pohľadnice začína padat' šero.

VIKI

Barry, je to presne ako scéna z filmu.

BARRY vytiahne kl'úč so zapal'ovania, vystúpi a sklopí sedadlo, aby mohla preliezt' von GRÉTA.

BARRY PIRET

Áno, je tu nádherne, však?

GRÉTA PIRET

Hej, ale zničím si topánky, ak tu zostaneme dlho.

VIKI sa zasmaje a tiež otvára dvere na svojej strane.

VIKI

(prehnane pohrebným hlasom)

To som nemal na mysli. Ale viete, v hororoch je vždy na úvod scéna, ako táto -

(ukáže rukou okolo seba)

VIKI vystúpi z Jaguára.

EXT. ZASNEŽENÉ POLE ZA MESTOM, PODVEČER

VIKI

(pokračuje)

ked' skupina krásnych mladých l'udí (akože nenápadne ukazuje na BARRYHO)

vedená nezodpovedným hrdinom, vyrazí na odl'ahlé miesto (významne sa rozhliadne po okolí)

a vy chcete kričať na plátno:

'Vrát'te sa vy blázni!'

A všetci vieme, ako to končí...

(POKRAČUJE)

GRÉTA PIRET

Ja sa ale zachránim, však?

GRÉTA nahráva VIKIHO fantázii, gestikuluje a prehádza mimiku ako 'kráska v ohrození' a afektovane žmurká ako správna *femme fatale*, ktorá bude čoskoro zachránená.

BARRY PIRET vyjde spoza kufra auta a v rukách nesie sekeru.

VIKI

Pravdepodobne. Ale ja som stratený.

BARRY sa zatvári hrozivo a mávne jeho smerom sekerou. GRÉTA prevráti oči, zapáli si cigaretu v špičke a sadne si do auta, pričom nechá otvorené dvere a podpätkami čmára čiary do snehu.

Červený Jaguár v lúčoch zapadajúceho slnka vyzerá ako rubín pripnutý na belostný hodvábný šál. Pred VIKIM a BARRYM sa rozprestierajú tiene vstupu do ihličnatého lesa a na strane klesá k obzoru široké pole spiace pod snehovou pokrývkou, do údolia s dymiacimi komínmi domov a ledva zretel'ným zámkom na kopci.

GRÉTA vyfukuje dym z cigarety, červenými perami formuje krúžky a posielala ich do údolia. Takmer neslyšne si pohmkáva melódiu.

BARRY, oháňajúci sa sekerou, s VIKIM prídu k lesu. BARRY zatne sekeru do mladej, nízkej borovice. VIKI ho pozoruje a usmieva sa. BARRY v svojej materiáloch zjavne luxusnej košeli farby svetlej kávy, švihácky nakrivo uviazanej bodkovanej kravate, ozdobných manžetových gombíčkoch na zápästiach a s blond patkou, ktorá mu padá do očí pri stínaní stromu vyzerá zároveň komicky nepatrične a očarujúco. VIKI sa zachechtá.

BARRY PIRET

Došla ti hororová nálada?

VIKI

Trochu zmena žánru. Komédia? Či reklama na mesačník Moderný drevorubač? Hm, v módnej rubrike vám Barry Piret predvedie posledný model, ktorý iste vytlačí tradičné montérky a károvanú upotenú košel'u z vášho repertoáru.

BARRY zodvihne zo zeme zotnutý stromček a hrubo ho vrazí VIKIMU do náručia. Zaženie sa po ňom sekerou a VIKI naoko vyl'akane uhýba.

(POKRAČUJE)

BARRY PIRET

Nech máš doma trochu vianočnej
atmosféry, čo povieš.

VIKI

Barry, ja- Vd'aka.

BARRY PIRET

Za nič. Pod'.

BARRY a VIKI sa usadia na povalený kmeň a hl'adia na posledné lúče slnka zapadajúceho za horizontom. BARRY VIKIHO ponúkne z cigariet. Okolo nich leží pokojné ticho, dopĺňané len GRÉTINÝM slabo zretel'ným prespevovaním a beloba ako čisté filmové plátno.

VIKI

Zostal by som tu celú noc. Alebo
môžeme ísť dole do Ottingenu,
(ukáže smerom do údolia)
do zámockej vinárne.

BARRY PIRET

Viki, už mám na dnes plán, ktorý je
taká predohra k tej našej ceste do
Smyrny. A bude nám k tomu spievať
Gréta Garone.. Ale - nebudeš mať
vážne problém, keď prídeš domov
dakedy v noci?

VIKI

Máme všetok čas na svete.

EXT. PRED BAROM IRÁN, NOC

Jaguár BARRYHO PIRETA zastaví v bočnej uličke vykričanej štvrti mesta. Zo zdobných pouličných plynových lúč sa rozlieva mäkké oranžové svetlo a opäť jemne sneží. Vrstvou snehu sa na vysokých opätkoch potkýna vysoká krásna žena vo večerných šatách, ktorej svetlé kučery padajú až k blýskavému opasku. Nenápadne sa na nej uchechtáva, no podá jej ruku na oporu džentlmen vo fraku. Spolu nastúpia do limuzíny a zmiznú do noci.

Z domov v ulici sa ozýva hudba a smiech a vyskajúce hlasy. Niektoré baráky majú neónovú vývesku s názvom, iné len diskkrétne závesnú lucerničku príslušnej farby. Na dohl'ad od Jaguáru vychádza skupinka mladých mužov v leských metalízovo modrých oblekoch, doprevádzaná sporo odetými dievčatami ozdobenými páperovými boa, z klubu, ktorého vstup označujú falošné dórske stĺpy starogréckeho chrámu. Väčšina okien v ulici je zakrytá pred zrakmi zvedavcov, ktorí sem len zabľúdili a presakuje z nich trocha fialového či červeného svetla, ktoré sa rozlieva na čerstvom bielom snehu.

BARRY PIRET a pol kroku za ním GRÉTA, zavesená do VIKIHO ramena, prejdú niekoľko krokov a zastavia sa pred tmavými závesmi, za ktorými tušia ťažké dvojkrídlové dvere. Preblikávajúce neónové trubice nad nimi hlásajú v krvavej farbe 'IRÁN.' VIKI sa otočí po sklonenom mužovi s tvárou v tieni, ktorý ich míňa a schováva si ruku pod kabát. VIKIMU sa zazdá, že zahliadol revolver. Potrasie hlavou a VRAH mu zmizne z očí v neosvetlenej bočnej uličke.

Dvere sa otvoria a z nich vyjde MAÎTRE D' v luxusnom lesklom obleku a turbane nad tmavou tvárou. Prezrie si skupinku, profesionálne sa usmeje a pokynie BARRYMU.

MAÎTRE D'

Pán Piret. Váš rezervovaný stôl je pripravený, ráčte ďalej.

MAÎTRE D' im pridrží otvorené dvere, BARRY sa otočí a žmurkne na VIKIHO, ktorý ma nadšene doširoka otvorené oči i ústa, a ťukne ukazovákom ho do brady. VIKI zaklapne ústa, jemne sa začervená a nasadí svetácky ležérny výraz. BARRY sa uškrnie a vojde do vnútra baru. Za ním vkráčajú VIKI s GRÉTOU a MAÎTRE D' zavrie ťažké dvere, vymkynajúc počínajúcu snehovú fujavicu vonku na ulici.

INT. BAR IRÁN, NOC

Kruhovú miestnosť bez okien baru IRÁN rozpol'ujú stĺpy. Po okrajoch sú v šere napoly skryté za brokátovými závesmi boxy pre prejedávanie súkromných záležitostí. V strede kruhu je niekoľko stolov so svietnikmi a tmavými obrusmi splývajúcimi k zemi. Na strope visia lustre s červenými a modrými tienidlami. Steny pokrývajú lesklé vzorkované tapety a ozdobné koberce. Naproti vchodovým dverám je mierne vyvýšené pódium, na ktorom lúč reflektoru ožaruje zatiaľ opustený mikrofón.

Pri stole v centre sedia VIKI, BARRY a GRÉTA. Medzi sebou majú fl'ášu v kovovej chladiacej nádobe, porcelánový popolník s ornamentami a baňkovité poháre, v ktorých sa zlatavo ligoce víno.

VIKI

(s pohľadom k pódiumu, ošívajú sa)

Kedy príde?

(preval'uje slová na jazyku ako vzácné víno)

Gréta Garone.

BARRY PIRET

Nudím ťa?

VIKI

(prevráti oči a zmačkne BARRYMU lakť položený na stole)

Vôbec nie. Je to dokonalý večer.

Aj detektív si zaslúži oddych. Snáď. Hnusné krčmy skrývajúce vraha počkajú do zajtra.

GRÉTA PIRET

Tu to nie je dost' podsvetný brloh pre teba?

BARRY PIRET

Dovol'. Ved' máme čas... Viki, my síce zajtra ideme do hôr lyžovať, ale o pár dní som späť.

Môžeme pátrať na periférii spolu, ak mi dáš prednosť pred tým krysím ksichtom Hoffmanom.

VIKI sa smeje, upije z vína a chce odpovedať, keď k ich stolu pristúpi skupina snedých postarších mužov v obleku a

(POKRAČUJE)

najtučnejší z nich, ktorého tvári dominujú obrovské navoskované fúzy, osloví BARRYHO. BARRY vstane a zvíta sa so všetkými, hovorí cudzou rečou zvláštneho rytmu, ktorá zaniká v hudbe z jukeboxu. GRÉTA žmurkne na VIKIHO, prevráti oči a dopije pohár do dna.

Skupina sa usádza k vedl'ajšiemu stolu, čašníci im ako na neslyšný povel pridávajú kreslá. Fúzatý Turek ešte silnou rukou pobúcha BARRYHO po chrbte, kývne GRÉTE a venuje zamyslený pohľad VIKIMU, potom sa usadí.

BARRY sa zvalí naspät' na svoju stoličku, doleje GRÉTE víno a obráti sa k BARRYMU.

BARRY PIRET

To je otcov obchodný partner, šéf celej tureckej divízie. Môže sa nám hodit', keď budeme blúdiť medzi Smyrnou a Istanbulom. Určite nás neskôr pozvú na večeru, uvidíš.

GRÉTA PIRET

Psst už.

Hlavy všetkých návštevnikov baru IRÁN, ktorý sa už pomerne zaplnil, sa otočia k pódia. Klapú vysoké podpätky a pri mikrofóne stojí GRÉTA GARONE.

GRÉTA GARONE má na sebe šaty zo zlatého lamé, ktoré tesne obopínajú jej krásnu, plnú postavu a odrážajú lesky svetiel. Kučery vlasov v komplikovanom účese jej padajú až k pásu. Prehliadne si sálu spod dlhých falošných rias a prikloní krvavo červené ústa k mikrofónu. Spieva chrapl'avým hlasom v akomsi cudzom jazyku, pomalý šansón. Vychutnáva si každý tón a každú slabiku. Na vlne jej hlasu sa vtiera atmosféra zadymených ópiových dúpätí, kde snedé krásky lesknúce sa voňavým olejom obsluhujú elegantných pánov usadených okolo luxusnej vodnej fajky. Postupne sa do melódie i jej podania vkráda l'ahkost' slnečného dňa na ceste do neznámych dial'ok...

VIKI s otvorenými ústami a zatajeným dychom sleduje, ako sa GRÉTA GARONE s privretými očami jemne pohupuje pred mikrofónom a spieva. Prikloní sa k BARRYMU a šepká mu do ucha.

VIKI

(šeptom)

Rozumieš o čom spieva?

BARRY PIRET

(šepká)

Je to jej slávny kus, spieva ju aj v preklade. Takto:

(POKRAČUJE)

*Jednou kvečeru skončím s těmi
svody,
vezmu automobil a vyjedu si do
přírody...
Sednu si do trávy na kraji lesa,
mé srdce znavené radostí plesá,
ma smutná hlava mě už nebolí,
když vyjdu si do lučin, vyjdu si
do polí...*

VIKI s hlavou sklonenou k BARRYMU počúva, mieša sa spev GRÉTY GARONE a BARRYHO melodický, chrapl'avý šepot.

EXT. ZASNEŽENÉ POLE ZA MESTOM, PODVEČER

Na scéne vraždy ELIŠKY SEIBTOVEJ sa tmolia unifromovaní policati, do snehu zapichujú kovové tyčky a nat'ahujú žltú pásku okolo miesta, kde je otlačok tela a krvavá škvrna vpitá do snehu. Dvaja odnášajú na nosítkach prikryté telo, pričom spod deky vykĺzne dievčenská ruka v červenom kabáte.

Výjavu sa prizerá KRIMINÁLNY RADA, zachumlaný v hrubom zimníku. Po jeho ľ'avici stojí so zápisníkom v ruke KOMISÁR WANIA, ktorý zadrží ženu (MATKU ELIŠKY SEIBTOVEJ) s tvárou zkrivenou plačou do hysterického výkriku. KRIMINÁLNY RADA sa odvráti a pohľ'adom prebodne VIKIHO, ktorý sa v tenkej košeli trasie zimou obd'aleč. VIKI sa mykne a otočí. Medzi stromami, ožiarená zapadajúcim slnkom objíma mikrofón GRÉTA GARONE v zlatých šatách.

GRÉTA GARONE & BARRY PIRET
(pokračovanie)

*Jednou k večeru dojdu v ta smutná
místa,
aby má duše byla opět čistá,
usednu na kraj lesa, pohlédnu před
sebe, pohlédnu na pole, pohlédnu na
nebe.*

INT. BAR IRÁN, NOC

GRÉTA GARONE priviera oči pod falošnými mihalnicami, rukou s dlhými nalakovanými nechtami hladí mikrofón a druhú si zabára do kaskády vlasov.

(POKRAČUJE)

GRÉTA GARONE & BARRY PIRET
(pokračovanie)

*A pak mou těžkou hlavu čísi ruka
skolí.*

*Mé vidiny a touhy se ztratí v
poli...*

se ztratí v poli.

Už sa ozýva búrlivý potlesk a GRÉTA GARONE s ľahkou úklonou opäť zmizne z pódia, akoby bola len zábleskom sna, keď BARRY dohovorí.

VIKI
(vydýchne)
Snád' spievala o nás.

BARRY PIRET
(so spokojným úsmevom)
Samozrejme, že o nás.

K stolu pristúpi čašník v obleku, má hrubé až zvierace rysy tváre a široké ramená. V kontraste k svojmu vzhl'adu sa pohybuje ladne a čistým gestom vymení fl'ašu vína za novú.

VIKI
Vyzerá ako Bernard Raster. Mal by som ho navštíviť. Mohol by nám poradiť s pátraním.

GRÉTA PIRET
No tak už s detskými vraždami,
prosím.

BARRY PIRET
Tak - darčeky.

VIKI sa usmeje a skloní sa pod stôl. Podá zabalenú krabičku GRÉTE, ktorá ju otvorí a vyberie plesovú kabelku pokrytú korálikmi. Nadšene se predkloní cez stôl a pobozká VIKIHO na tvár k ľavému uchu.

GRÉTA PIRET
Je prekrásna. Budem ju nosiť k
šatám do opery, alebo keď si len
tak vyjdeme-

BARRY PIRET
S Ježom.

(POKRAČUJE)

GRÉTA PIRET
(v dobrom rozmare ho pleskne)
Například, až príde z misie.

BARRY niekol'kokrát výsmešne zasalutuje. Všetci traja sa smejú.

BARRY PIRET
Čo som si zaslúžil ja?

VIKI mu podá menšiu krabičku, v ktorej BARRY nájde ozdobné manžetové gombičky a sponu do kravaty. Nakloní sa k VIKIMU sa a dá mu bozk na druhé ucho, odtiahne sa však, pretože GRÉTA omotáva VIKIMU okolo krku hodvábny biely šál. VIKI sa št'astne usmieva.

VIKI
Objednáme si ešte šampanské. A
pripijeme se na št'astné konce,
lebo-

Ruch v bare ich upozorní, že na scénu sa vrátila GRÉTA GARONE, tentokrát v čiernych čipkových šatách a s bolerom z vtáčich pier na ramenách. Začne spievať'.

VIKIMU obrátenému k pódiumu vloží BARRY do ruky poslednú krabičku. VIKI ju otvorí a na kúsku saténu ležia zlaté hodinky s vygravírovaným monogramom.

10

EXT. PRED DOMOM KRIMINÁLNEHO RADU, NOC

GRÉTA si upravuje make-up na viečkach a kontroluje tvár vo vreckovom zrkadielku. Vyhliadne cez bočné okno auta na ulicu, kde pred bránou domu BARRY podáva VIKIMU strom, ktorý priviezli z lesa.

Mäkké oranžové svetlo pouličnej lampy vytvára kruh okolo chlapcov ako žiara náladového reflektora. VIKI zakláňa hlavu a hl'adí nahor do svetla lampy, ktorým víria snehové vločky a pristávajú mu na tvári, kde sa rozplynú na vodu. Okolo krku má biely hodvábnny šál, ktorý predtým nemal - darček od GRÉTY.

BARRY PIRET

(m.o.)

Viki.

VIKI

(stále hl'adí nahor)

Hm? Takýto výhl'ad by sme určite mali, keby sme na kozmickej lodi leteli cez vesmír, cez galaxie-

*Jednou k večeru dojdu v ta smutná
místa...*

VIKI sa s hlavou vykrútenou k oblohe trochu zapotáca a BARRY ho zachytí a zatrasie mu ramenom, pokynie smerom k domu, kde sa v okne na prvom poschodí sieti.

VIKI si priopito pohrdlivo odfrkne a zachichoce sa.

BARRY PIRET

Je po polnoci.

VIKI

Ja viem.

VIKI si so širokým úsmevom poklepe po zápästí, kde má pripnuté nové zlaté hodinky a znovu sa zapotáca.

BARRY PIRET

(pridržiavajúc Vikiho za
rameno)

Nechcem t'a zase dostať do problémov. Neprespíš radšej u nás? Môžeš mu zavolať, že je kalamita alebo-

VIKI

Barry, Barry, Barry... Jednak by to nič nevyriešilo a inak - ja sa ho

(VÍCE)

(POKRAČUJE)

VIKI (pokračování)
nebojím. Bože, tak vkráčam domov v
noci-

BARRY PIRET
A pripitý.

VIKI
A pripitý. No a čo má byť. Hej!
Heeej!
(obracia sa k oknu domu a
nešikovne mávne stromom)

BARRY ho chytí a zakryje mu ústa dlaňou, vyzrie k oknu, kde sa nezretel'ne mihne mužská silueta. BARRY neslyšne zanáda a zmätene trhá hlavou do strán, nevediac, čo urobiť.

BARRY pridusene zveskne, keď mu na rameno dopadne mužská ruka. Otočí sa a pustí VIKIHO, ktorý si teatrálné odkašliava a konečne spadne na chodník pokrytý l'adovou krustou.

KOMORNÍK, starší muž v akomsi nočnom úbore - čiernom roláku a nohaviciach, spoločne s BARRYM VIKIHO zodvihnú a KOMORNÍK mu odoberie strom a druhou rukou ho drží ho pevne za laket'.

KOMORNÍK
Mladý pán Piret, dlho som nemal to
potešenie. Podal by som vám
pravicu, ale ako vidíte-

BARRY PIRET
Dobrý večer, Alfred. Prepáčte za-
(ukáže na VIKIHO)
Je to moja vina, opil som ho. Nemal
by som vziať Vikiho radšej ku nám?
Alebo to vysvetliť pánovi radovi
alebo-

KOMORNÍK
Pán Piret, nemajte obavy. Pokojne
sa odoberte do svojho domova.
Slečna už by tiež určite ocenila
oddych na lôžku.

BARRY PIRET
Gréta vlastne!

BARRY sa otočí a vidí, že GRÉTA v aute zaspala, čelom opretá o okno a s ústami nepôvabne otvorenými naširoko. VIKI sa rozosmeje nahlas, ale BARRY s KOMORNÍKOM ho zpražia pohľadmi, aby sa stíšil.

(POKRAČUJE)

KOMORNÍK
Chod'te spat'.

BARRY si pozdychne, zl'ahka objíme VIKIHO, ktorého stále pridržiaava KOMORNÍK za laket', formálne ho pobozká na líce a obráti sa k odchodu.

VIKI
Ked' sa vrátiš, doplánujeme ten
Istanbul. A Smyrnu.

BARRY prikývne, usmeje sa a nastúpi do auta.

KOMORNÍK strnule podpiera VIKIHO a spoločne idú cez bránu k vchodovým dverám domu, pod topánkami im vŕzga sneh a počujú vzd'al'ujúce sa vrčanie motoru Jaguára.

KOMORNÍK
Pán rada je vo výnimočne príšernej
nálade.

VIKI
Kedy nebol? A čo prípad?

Zastavia sa pred vchodovými dverami s veľkým staromódnym klopádlom.

KOMORNÍK
To zajtra.
(povdychne si)
Ja odložím váš lesný suvenýr a vy
sa zatiaľ skúste preplížiť do
izby. Skutočne je v záujme
všetkých, aby ste dnes na otca
nenarazil. Respektíve on na vás.

VIKI vážne prikyvuje, ale nedokáže sa prestat' opito usmievať. KOMORNÍK s robotickou precíznosťou a bez toho, že by pohl svalom na tvári oprie strom o veraje, pootočí sa v páse takmer o 180 stupňov a naberie z parapetu okna dve hrste snehu, ktorý pricapí VIKIMU na tvár. VIKI sa prudko otrasie a zrejme ho náhly chlad aspoň trochu vytrhol z objatia veselej opice.

VIKI
To bolo za čo?

KOMORNÍK
(otvára mu dvere)
Rýchlo. A potichu.

VIKI mu venuje vyčítavý pohľad, ale poslúchne.

11

INT. CHODBA DOMU KRIMINÁLNEHO RADU, NOC

VIKI vojde do tmavej predsieni. Sklepáva si sneh z nosa a vlasov, oprie sa kruhový vešiak, na ktorom sa zakymáca niekoľko identických čiernych klobúkov. Vyzuje si topánky a chytí ich do ruky. Preopatrne našl'apuje a zastaví sa, prudko oddychujúc, zakaždým keď mu pod chodidlami v rôznofarebných ponožkách zavrzgajú parkety.

Kráča chodbou, presúva sa pomaly, akoby spomalene tancoval na mínovom poli. Pod schodiskom, slabo osvetlenom z vrchného poschodia, sa zastaví. Vo výklenku stojí na stolčeku telefón a vedl'a neho busta zamračeného muža s prísny nosom a zrasteným obočím. Nad telefónom visí zrkadlo a VIKI sa slabo usmeje na svoj odraz, urovná si hodvábny šál od GRÉTY PIRETOVEJ. Pristúpi ešte o pol kroka k schodisko a nat'ahuje uši. Počuje mužský hlas (poznámka: KRIMINÁLNEH RADU), no slová nie sú zretel'né.

VIKI si bezmyšlienkovite hryzie spodnú peru a zdvihne slúchadlo starožitného telefónu. Priloží si ho k uchu, pridžiajavajúc ústenku v bezpečnej vzdialenosti od hluku svojho zrýchleného dychu.

OBRAZ JE ROZDELENÝ NA DVE POLOVICE: V HORNEJ ČASTI KRIMINÁLNY RADA V SVOJEJ PRACOVNI, ZA STOLOM POKRYTÝM PAPIERMI TELEFONUJE, V SPODNEJ VIKI NAČÚVA.

KRIMINÁLNY RADA

Neprichádza do úvahy. Nezosmiešnim svoju osobu a našu kriminalistiku vôbec vypísaním odmeny.

Neexistuje niečo ako vražda bez motívu. To je nonsens. Vy ako prokurátor len potrebujete pochopiť, že-

PRUDKÉ PRERUŠENIE TELEFÓNNEHO ŠPEHOVANIA ÚSTI V NÁVRAT K PREDCHÁDZAJÚCEMU ZÁBERU.

VIKI nahnevane pozrie na KOMORNÍKA, ktorý slúchadlo spomaleným pohybom uklada späť do vidlice. VIKI sa nadychuje ku komentáru takého zaobchádzania, no KOMORNÍK mu prikryje dlaňou ústa a jemnými, presne mierenými štouchancami ho eskortuje k dverám izby a pevne ich za ním zavrie.

12 INT. IZBA VIKIHO HEUMANNA, NOC

VIKI sa chrptom opiera o dvere svojej izby. Postupne si rozpína gombíky kabátu a pred očami sa mu pomaly otáča celá miestnosť.

VIKI v košeli a nohaviciach uloží šál od GRÉTY na poličku s knihami, stiahne si hodinky zo zápästia a posadí sa na postel'. Ručičky ukazujú jednu hodinu. VIKI zrakom sleduje sekundovku, zdá sa akoby zrýchľovala a postupne rozmazávala priestor pred VIKIHO zrakom.

CEZ ROZOSTRENIE DO FAREBNÝCH ŠKVRŇ

INT. BAR IRÁN, NOC

VIKI sedí za stolom v bare IRÁN, pred sebou takmer prázdny tanier, vínny pohár a jednou rukou si podopiera bradu, pričom druhú má položenú vedľa popolníku a v prstoch mu horí cigareta. Prudko zažmurká a trochu sa zaostrí obraz TURECKÉHO OBCHODNÍKA, toho s veľkými fúzami. V pozadí znie hlas GRÉTY GARONE.

TURECKÝ OBCHODNÍK

(hovorí s ťažkým cudzím
prízvukom)

Chlapci, keď budete v Smyrne
nesmiete vynechať ópiový bar na
prístavnom môle. Vyzerá to tam ako
z orientálnej povesti, ale
zamilujete si

KRIMINÁLNY RADA

(mimo obraz)

Viktor. Viktor!

OSTRÝ NÁVRAT Z PREDSTAVY

VIKI potrasie hlavou a vidí, že pred ním vo dverách stojí
KRIMINÁLNY RADA - jeho otec.

KRIMINÁLNY RADA

(tichým hlasom, ktorým ostro
prestupuje besniaca zlosť)

Viktor!

Za prvé, láskavo sa postavíš, keď
s tebou hovorím.

Otec Bartolomeja Pireta ho zrejme
dotuje natol'ko, že si môže
dovoliť výstredné drahé dary, ale

(VÍCE)

(POKRAČUJE)

KRIMINÁLNY RADA (pokračování)
je absolútne nevhodné, aby si ich
ty príjmal.

Za druhé, strom, ktorý si si
priviezol z lesa vyhod', akurát z
neho opadá ihličie.

Neprerušuj ma!

Za tretie, tvoje frivolné správanie
ma znechucuje. Od zajtrajška budeš
doma o deviatej večer najneskôr.

KRIMINÁLNY RADA sa obracia k odchodu, na zastaví sa a
zamračí sa na syna.

KRIMINÁLNY RADA
A samozrejme nevidím dôvod, prečo
by si mal ísť s Piretom na akúsi
prázdninovú cestu. Ešte k tomu do
Turecka. Zakazujem ti to, rozumeno?

KRIMINÁLNY RADA za sebou zabuchne dvere.

VIKI sa posadí späť na postel', hodinky od BARRYHO stále v
ruke a rozšírenými očami zostáva visieť na dverách. Položí
opatrne hodinky do krabičky na nočnom stolíku. Mechanicky
vstane, jeho pohyby sú rovnako strnulé ako KOMORNÍKOVE,
ktorý tento fyzický atribút však má prirodzený a nevypovedá
o šoku, ktorý zasahuje celé telo. VIKI si automaticky
vzlečie nohavice a prehodí ich cez operadlo stoličky, ani
si nevšimne, že sa zosunú na zem. Obzerá sa po svojej izbe -
policí s knihami, stole s rozloženým zošitom, starším
tmavozeleným kabátom zaveseným na stene, čiernobielym
plagátom na akýsi film noir, kde je z ostrých tieňov a
svetlých plôch vyskladaná tvár detektíva v klobúku,
mieriaceho zbraňou do priestoru. Nad postel'ou visí
kolorovaná fotografia v starom ráme - je na nej záber letnej
krajiny zaliatej slnkom, poľa krvavo červených divokých
makov. VIKIMU sa začnú kvety pokyvovať a rozmazávať pred
očami. Prudko potrasie hlavou, zažmurká, aby zatlačil derúce
sa slzy bezmocnej zlosti späť a zhasne stolnú lampu. Hodí
sa do postele a za oknom vidí padajúci sneh a mätko do
oranžovo-ružova osvetlenú nočnú zimnú oblohu.

Priviera oči a zdá sa, že celá izba okolo neho sa jemne
pohupuje, koberec na zemi sa mení na hladinu stúpajúcej vody
a vietor rumázgajúci za oknom na hučanie morského príboja na
tureckých skaliskách.

ZATMIEŤ

13

EXT. TURECKÉ POBREŽIE, DEŇ

Na skalách pri rozbúrenom mori sedia VIKI a BARRY v rovnakom oblečení, aké mali na sebe v bare IRÁN. Obaja majú v rukách poháre na víno a horiace cigarety, vietor od mora im rozfukuje vlasy.

VIKI

Ďalší konflikt. Ale ak to budem ja,
kto ohlási vraha-

BARRY PIRET

Viki. Už je leto, pozri.

VIKI

Už mi nebude môcť nič povedať.
Žiadne zákazy, žiadne 'Viktor,
postav sa, keď s tebou hovorím.'

BARRY PIRET

A čo sa stane?

VIKI

Vybuchne. Ako para nad hrncom a
rozplynie sa. Len tak vidieť tú
jeho tvár, keď zistí, ako zlyhal.

BARRY PIRET

Ved' sa to celé podarilo.

VIKI

Čože?

BARRY PIRET

Sme v Turecku.

VIKI

V Turecku majú trest smrti.

BARRY PIRET

Ale nie pre nás.

VIKI sa rozhliadne po slnkom zaliatej skalnatej pláži, modrom príboji a zasmee sa na BARRYHO. Vtom sa ozve drnčivé zvonenie telefónu. Obaja sa rozhliadajú, kde sa zdroj nepatričného zvuku môže nachádzať.

14

INT. IZBA VIKIHO HEUMANNA, DEŇ

VIKI sa strhne zo sna. Leží v svojej posteli, stále má na sebe pokrčenú košel'u z predchádzajúceho dňa. Cez dvere počuje drnčiaci telefón. Vstane, trochu sa zapotáca a rukou zachytí o skrinku. L'avá ruka mu okamžite vyletí nahor a chytí sa za hlavu, zlomí v páse. A padne späť do postele. Počuje, ako KOMORNÍK hovorí do telefónu.

VIKI z postele vidí priamo na nástenný trhací kalendár, ktorý vraví, že je 20. decembra. VIKIMU z pier unikne slabé zakňučanie a pretiahne si perinu cez hlavu.

Ozve sa zaklopanie a zavržgajú otvárajúce sa dvere. VIKI vystrčí hlavu zpod periny a vidí, že vchádza KOMORNÍK s táckou. Položí ju na stôl bez toho, že by sa prehol v páse a zostane stát' vystretý ako svieca, s oficiálne vážnym výrazom.

VIKI zahrá na tvári úsmev.

VIKI
Dobré ráno, Alfred.

KOMORNÍK
Dobré ráno. Ehm, nie náhodne som si vypočul vašu včerajšiu konverzáciu s pánom radom.

VIKI
Aha, a?

KOMORNÍK
Usúdil som, že si zaslúžite raňajky do postele.

VIKI sa posadí na posteli.

KOMORNÍK
Pán rada sa vráti až v noci. Vyšetrovací spis, ako som si povšimol, zanechal v pracovni, ktorú však uzamkol.

VIKI si pretrie tvár, napije sa kávy zo šálky a uprie oči na KOMORNÍKA. Ten sa zatvári, že je zaujatý fl'akom na stene vedl'a filmového plagátu, a s odvrátenou tvárou podá z náprsného vrečka VIKIMU kl'úč.

VIKI
Ďakujem, Alfréd, ani neviete-

(POKRAČUJE)

KOMORNÍK

Príprava raňajok je jedna z mojich potešujúcich povinností.

Rád by som poznamenal, že chválím vkus mladého pána Pireta vo výbere pánskych doplnkov.

VIKI pochopí, že predmetom chvály sú jeho nové hodinky a s jednou rukou pridžiovajúcou obložený chlieb si ich natiahne na zápästie.

VIKI

Otec kvôli nim penil ešte trojnásobne viac.

KOMORNÍK

To je pochopiteľné.

VIKI

A myslí si, že mi môže zakázať to Turecko s Barrym.

(prežúva medzi slovami)

To ma tu mieni priviazať? Dnes si on niečo vypočuje odo mňa.

KOMORNÍK

Ak by som vám mohol doporučiť postup, na základe dlhoročných

(povzdych)

skúseností s vaším otcom i z odstupu pozorovateľ'a.

VIKI

Hovorte. Tie vajíčka sú skvostné.

KOMORNÍK

Áno, čerstvé bielkovina je vhodná pre vyviazanie zbytkového alkoholu.

Nuž, pán rada je momentálne pod enormným tlakom kvôli prípadu o ktorý sa tak vášnivo zaujímate i vy. Nechat' citlivú tému na pokoji niekoľko dní, takzvané uležať', vy vášmu zámeru podl'a mňa prospelo.

VIKI

A čo sa deje s prípadom?

(POKRAČUJE)

KOMORNÍK

Je možné, že nastal významný prelom vo vyšetrovaní. Avšak kariéra vášho otca visí na tomto jedinom vlásku.

Budete mat' v pracovni pripravený čaj.

KOMORNÍK sa s pokynutím hlavy obráti na opätku a vyjde z dverí. VIKI pokrčí plecami a vezme z tácky, spod konvice s kávou zložené noviny.

Na titulnej strane sú dve veľkoformátové, čiernobiele a dost' zrnité fotografie. Na jednej je záber KRIMINÁLNEHO RADY, ako uhýba pred mikrofónom, zrejme patriaci medzi materiál, ktorý videl VIKI na televíznej obrazovke vo výklade obchodného domu M&S. Vpravo od nej je fotografia asi desaťročného chlapca, v školskej uniforme, usmieva sa a lakte sa mu opierajú o stôl, za ním je tabuľa, na ktorej je kriedou napísané meno. Je to tvár z policajného spisu, než sa z BARTOLOMEJA DELMARA stalo chladnúce telo s krvavou dierou uprostred čela.

VIKI prehltne sústo, odloží vidličku a začíta sa do článku, ktorého titulok v kričiacich kapitálkach znie: "NESCHOPNOSŤ KRIMINÁLNEJ..."

15

INT. PRACOVŇA VRCHNÉHO KRIMINÁLNEHO RADU, DEŇ

VIKI sedí za stolom v otcovej pracovni. Na stole má rozložené spisy s policajnými razítkami, zápisy z protokolov, fotografie, balistické správy a výpovede svedkov, naklepané na stroji. VIKI ožužľáva náustok nezapálenej fajky a točí sa na kresle, nakláňa sa do zadu a vyzerá z okna na husto padajúci sneh.

VIKI vezme zložku a začíta sa do správy, šomre si pod nos.

OSTRÝ PRECHOD DO SCÉNY POPISOVANEJ V SPRÁVE

EXT. NÁBREŽIE, PODVEČER

Chlapec v modrom kabáte, ktorého rukávy sú mu trochu krátke, podupáva v chlade. Stojí pod lampou, ktorej svetlom jemne padajú snehové vločky. V rukách prevracia sklenenú kocku, potriasa ňou a snaží sa dostať strieborné rakety do dier vyvrtaných v povrchu miniatúrneho Mesiaca. Keď prvá zapadne na miesto, zdvihne s úsmevom hlavu a tvár pod hrubou vlnenou čiapkou s brmbolcom sa mu rozžiari. Postava VRAHA ustúpi za neho, stiahne mu čiapku z hlavy a hodí ju do rieky. Než sa chlapec stihne otočiť, priloží mu hlaveň revolveru k zátylku a stlačí spúšť.

VRAH sa obráti k odchodu a ráznymi krokmi stúpa od nábrežia späť na úroveň ulice, ktorá je úplne pustá. Rozhliadne sa a vykročí smerom ku krčme, odkiaľ sa ozýva hlučný hovor. Vojde, nechá nahliadnúť do zadymeného prostredia, kde posedávajú potetovaní chlapi s krígl'ami piva a zabuchne za sebou dvere. VIKIHO pohľad, ktorý ho v rekonštruujúcej predstave od chrbta sledoval počas celej scény, zostáva vymknutý vonku, upretý na oškreté drevo dverí krčmy.

NÁVRAT DO PRACOVNE

INT. PRACOVŇA VRCHNÉHO KRIMINÁLNEHO RADU, DEŇ

VIKI za stolom zaklapne zložku spisu nadpísaného BARTOLOMEJ DELMAR.

Berie do rúk kôpku orazítkovaných papierov a listuje nimi. Na jednom je veľká podrobná kresba revolveru, v priereze i s detailom hlavne, s množstvom technických značiek a nečitateľnými rukou písanými poznámkami. Nasleduje papier so zoznamom mien, pričom posledné dve sú "BERNARD RASTER" a "VIKTOR HEUMANN, v.k.r."

VIKI zdvihne hlavu, zamračí sa a zavolá.

(POKRAČUJE)

VIKI
Alfred! Môžete sem na chvíľ'u?

VIKI ohrnie časť papierov pod nimi leží ostrá detailná fotografia zastreleného dievčatka. Pod ňou je na stroji písaná správa, ktorá ma na vrchu razítka vrchného vyšetrovacieho úradu a meno "VIKTOR HEUMANN, v.k.r."

PRECHOD DO SCÉNY FOTOGRAFIE

EXT. ZASNEŽENÉ POLE ZA MESTOM, PODVEČER

Otvorené oči ELIŠKY SEIBTOVEJ ležiacej na zemi sú ako sklenené, zafixované a hl'adia smerom k postave vrahy, ktorý pohladí prstom v rukavici hlaveň revolveru, trhnutím otvorí bubienok a zaklapne ho naspät'. Chvíľ'u stojí a potom schováva zbraň pod kabát.

KRIMINÁLNY RADA
(mimo obraz)
Správa balistických odborníkov potvrdila, že v oboch prípadoch sa jednalo o identickú strelnú zbraň. Trajektória a stopa po náboji implikujú, že páchatel' užíva revolver .45 mm, ktorého hlaveň je vyvrátná v l'avotočivom smere. Táto vysoko neobvyklá vlastnosť redukuje okruh...

Ozve sa hlasné zazvonenie telefónu.

NÁVRAT DO PRACOVNE

INT. PRACOVŇA VRCHNÉHO KRIMINÁLNEHO RADU, DEŇ

VIKI sa strhne, keď zazvoní telefón na stole a rozleje čaj. Zanádáva a snaží sa vysušiť rozliatu tekutinu rukávmi košele. Telefón prestane zvonit'.

VIKI odpratáva papiere zo stola, niekoľko úplne premočených si napchá do vrečka nohavíc. Keď prekladá zložky, vypadne na zem jedna fotografia. VIKI ju zodvihne a zadáva sa na portrét väzňa s identifikačným číslom. Z poloplešatého temena visia pramene mastných vlasov do tváre, ktorej jednotlivé rysy - hrubé ústa, veľký nos s pigmentovými fl'akmi, široké chlpaté obočie, husté čierne fúzy a vypúlené oči - akoby medzi sebou viedli vojnu. VIKI preglgne a číta nadpis na fotografii - ANATOL BRIKCIUS, vlastným menom E. STOPEK.

Otvoria sa dvere a VIKIMU vypadne fotografia z ruky. Vojde KOMORNÍK a pohl'adom preletí priestor. Zodvihne fotografiu a položí ju na stôl.

(POKRAČUJE)

KOMORNÍK

Dnes po Anatolovi Brikciovi
vyhlásili celoštátne pátranie.

VIKI

Čo je to vôbec za meno? Ako z
lacného románu. Je to vážne on?

KOMORNÍK

Zatial' najlepší podozrivý, ako som
pochopil rozhovor pána rady s
inšpektorom. Už kvôli nemu volali
Interpol. A vám volal mladý pán
Hoffman, že máte dohodnuté čosi-

VIKI

Hej, hej. Alfred, prečo je na
zozname v spise Raster? A otec?

Opät' zazvoní telefón, VIKI sa po ňom reflexívne načiahne,
no KOMORNÍK si odkašle, opráša si smietko z ramena saka a
zdvihne slúchadlo.

KOMORNÍK

Rezidencia vrchného kriminálneho
rady Heumanna. Alfred pri telefóne.

Iste, pane.

KOMORNÍK prikyvuje, hoci ho druhý hovoriaci nemôže vidieť a
potom zloží.

KOMORNÍK

Pán rada sa neplánovane vracia
domov. Navrhoval by som, aby ste si
vyšli na vzduch, ja to tu zatiaľ
uvediem do pôvodného stavu.

VIKI na neho chvíľu iba hl'adí, no keď ho KOMORNÍK gestom
vyzve, strčí si ruky do vreciek pomaly sa vydá k dverám.
Očami zavadí o vitrínu, v ktorej sú vystavené rôzne strelné
zbrane, vrátane revolveru identického s tým, aký videl na
nákresoch a v ruke svojej predstavy VRAHA.

16

EXT. PRED DOMOM KRIMINÁLNEHO RADU, DEŇ

VIKI v svojom kabáte, novom šále od GRÉTY a s nezapálenou cigaretou medzi perami vyjde z brány a zastaví sa pod lampou, kde sa predchádzajúceho večera lúčil s BARRYM. Ulica vo vilkovej štvrti je tichá a pustá. Slnko sa skrýva za t'ažkými sivými mrakmi a snehové záveje, už trochu zašednuté, implikujú mesačnú krajinu.

VIKI prejde cez ulicu a zvoní pri bráne menšej vily, ktoré trochu šikmo stojí naproti domu KRIMINÁLNEHO RADY. VIKI sa plesne po vreckách, nenachádzajúc zapal'ovač a ešte raz mačká zvonček s nápisom "BERNARD RASTER."

Otvoria sa dvere a smerom k bráne sa vydá BERNARD RASTER. Jeho vysoká, hromotíčka postava a od pohl'adu surovecká, gorilia tvár so zlomeným nosom bývalého boxera neladí so slávnostným oblekom, ktorý má na sebe, ani milým úsmevom, ktorý sa mu zjaví na perách, keď uvidí VIKIHO a zamáva mu.

BERNARD RASTER otvorí bránu a veľkou tlapou potriasa VIKIMU rukou. Vyloví z vrecka benzínový zapal'ovač a pripáli mu.

BERNARD RASTER

Čo ti hovorí veľký šéf na fajčenie?

VIKI

(uškrnie sa)

Asi by povedal, že dekadencia dnešnej mládeže už ho ničím neprekvapí.

BERNARD RASTER

Ako je doma, Viki?

VIKI

Obvyklý dom hrôzy... Ale nie o tom som chcel. Nemáte chvíľ'u? Že by som sa k vám vnútil na návštevu?

BERNARD RASTER

Prepáč, ale ako vidíš, práve sa vypravujem preč. Vypovedám na súde a potom mám schôdzku v Ottingene vo vinárni, nevrátim sa pred polnocou.

VIKI

Aha. Mali sme včera konfikt. Nemôžem byť z domu po deviatej.

(POKRAČUJE)

BERNARD RASTER
(prevráti oči)
Vojenský režim, čo?

VIKI
Práve na vojenský spolok, kde ste
boli s otcom, som sa chcel opýtat'.

BERNARD RASTER
(usmeje sa)
Kvôli tvojmu pátraniu?

VIKI
Vo vyšetrovacom spise je zoznam
mien, a ste tam aj vy, on a názov
toho spolku.

BERNARD RASTER
Kvôli tomu už u mňa boli. Radovi
milí fešáci v uniformách. S
príkazom a náležitými formalitami.

VIKI
(vyvalí oči)
Podozrieva vás? To sa mu podobá.

BERNARD RASTER
(zakucká sa)
To by teda bola odplata po rokoch
pohrdlivej ignorácie. Snád' nie.
Viktor nie je najl'úbeznejšia
l'udská bytosť, ale je dobrý
kriminlista.
Má inštinkt a profesionálnu česť.
Len zaist'ujú všetkých, ktorí mali
či majú tú zbraň. Musí byť zúfalý.

VIKI
Ten revolver. S l'avotočivou
hlavňou.

BERNARD RASTER
(zadíva sa na VIKIHO skúmavo)
Robil si svoje rešerše vidím.
Kriminalistická krv nebude voda.
Nie že by si bol v niečom inom ako
on.

VIKI
Vďaka za kompliment. Tak jemu na
ničom inom nezáleží a teraz, s
ministrom a novinármi, ktorí ho
uháňajú, stráca sebakontrolu.

BERNARD RASTER

Tie špeciálne revolvery, je ich iba zopár roztrúsených po Európe, myslím. Aj doma máte jeden a s tým, aký je tvoj otec precízny, tak ho tiež poskytne k preskúmaniu. Ak to ešte neurobil.

VIKI

Zavolá svojich policajtských poskokov k nám domov? S papierom na prehliadku a podobne?

BERNARD RASTER

Také divadlo by asi spustil, iba keby dôvodne podozrieval z niečoho teba.

VIKI

Asi nás to čoskoro čaká. Pošle komando po mne, kvôli úteku z väzenia. Zakázal mi cestu s Barrym do Turecka.

BERNARD RASTER

(hvízdne)

Z toho si nič nerob. Nepriviaže t'a tu a keby si ušiel, tak by mal on hambu. Možno sa tak často nechová, ale ty si jeho vizitka.

VIKI

Samozrejme. Najradšej by ma predvádzal ako cvičenú opicu.

VIKI zasalutuje a paroduje vojenskú chôdzu, s pripažením a obratom na zrazených podpätkoch.

VIKI

Áno, pane. Iste, pane. Vykonám. Ako poviete.

BERNARD RASTER

A, to je môj odvoz. Preži to, Viki.

A prídi potom na víno.

VIKI zamyslene prikývne, potrasie si s BERNARDOM RASTEROM rukou a hl'adí, ako súka svoje veľké telo na zadné sedadlo taxíku. Na začiatku ulice je viditeľné veľké čierne auto, ktoré zatáča smerom k VIKIMU a ten zahodí ohorok cigarety a rýchlym krokom sa vydá opačným smerom.

17

INT. IZBA VIKIHO HEUMANNA, PODVEČER/NOC

VIKI leží oblečený na posteli, sleduje ručičky hodiniek od BARRYHO PIRETA. Je pár minút po deviatej. Započúva sa do ticha domu, ozývajú sa len utlmené hlasy z poschodia, z otcovej pracovne. Vyberia z vrecka papiere poliate čajom.

KRIMINÁLNY RADA

(mimo obraz)

...nedohl'adatel'ná súvislosť
 medzi oboma obet'ami silne
 naznačuje absenciu motívu, ktorý by
 prispel k identifikácii páchatel'a.
 Archív Interpolu poskytol identikt
 utečeného väzňa, ktorý bol odsúdený
 za vraždu štrnást'ročnej v Belgicku
 roku...

VIKIMU klesnú ruky s papiermi na tvár. Zlostne ich zmetie a vezme opäť do ruky zlaté hodinky, ukazujú, že už je takmer desať'.

VIKI vyskočí z postele a prechádza hore-dole po izbe. Strapatí a uhádza si vlasy chvejúcimi sa prstami.

Stúpi na poličku a vyzerá z okna na tichú nočnú ulicu a padajúci sneh. Prezlečie sa do pyžamového domáceho úboru. Prelepí filmový plagát a niekoľko centimetrov dol'ava. Posadí sa a zloží si hlavu do dlaní. Zo zásuvky nočného stolíka vyberie vreckovú hru, ktorú si kúpil v obchodnom dome M&S.

V presklenej kocke je trojrozmerný model ľudskej hlavy s rozškl'abenými ústami a špliechancom krvi okolo roztrhaného krku. VIKI kocku jemne nakláňa a snaží sa do očných jamôk dostať guľičky, ktoré majú predstavovať oči. Po chvíli a neúspechu hlavolam hodí naspäť do zásuvky. Zlaté hodinky ukazujú trištvrte na jedenásť'.

VIKI otvorí dvere skrinky v nočnom stolíku, šátra medzi nakopenými haraburdami a starými komiksami a vyberie fotografiu s pokrčenými rohami. Zachytáva jeho samého, ako sa drží okolo pliec s BARRYM PIRETOM, obaja sa vyškerajú do objektívu.

KRIMINÁLNY RADA

(mimo obraz)

Miesto pochybných podnikov máš
 myslieť na svoju budúcnosť'.
 Koncentrovat' sa na štúdium. Esej
 na téma ultimátneho trestu, ktorý
 odovzdávaš, si osobne
 skontrolujem...

(POKRAČUJE)

EXT. TURECKÉ POBREŽIE, PODVEČER

BARRY PIRET s VIKIM sa prechádzajú po pláži, oblečení v šatách z večera, ktorý trávili v bare IRÁN. Obaja sú bosí a kráčajú po piesku tesne okolo čiary prílivu. Morské vlny omývajú breh a zamazávajú ich stopy.

VIKI

Neveril som, že mi to nakoniec dovoľí. Že zruší ten zákaz.

BARRY PIRET

Ved' som ti sl'úbil št'astný koniec.

VIKI sa nadychuje, že bude hovoriť ďalej, no pred sebou v hmle zahliadne vysokú postavu so širokými ramenami, v tmavom kabáte.

VIKI

Hej!

VIKI sa rozbehne za postavou, BARRY za ním volá akoby z veľkej diaľky a zostane zabudnutý, stratený v hmle. VIKI uteká, rýchlo dýcha, no akoby sa takmer nehýbal z miesta a krik mu zostáva uväznený v hrdle. Vtom sa postava obráti - je to ANATOL BRIKCIUS, so svojimi mastnými vlasmi, fl'akmi na nose a vypúlenými očami. Zodvihne pravú ruku, v ktorej drží revolver a vypáli.

ZATMIETĚ

18

INT. PRACOVŇA VRCHNÉHO KRIMINÁLNEHO RADU, DEŇ

VIKI sedí za stolom v pracovni kriminálneho rady, laket' opretý o kôpku spisov a trie si čelo.

Pred sebou má fotografiu ANATOLA BRIKCIA, ktorého oči pôsobia tak živo, akoby sa mali každou sekundou vylúpnut' do priestoru.

BELGICKÝ KRIMINALISTA

(mimo obraz, s t'ažkým francúzskym prízvukom)

...Stopek, ako už viete užívajúci falošný pas na meno Anatol Brikcius, je t'ažko narušený psychopat, zabíjajúci len pre svoje zvrátené potešenie. Nekontrôlovateľ'ný a nepredvídateľ'ný, pričom jeho rozlišovacie schopnosti sú t'ažko narušené.

VIKI sa zatočí na stoličke, vstane a prechádza po miestnosti.

BELGICKÝ KRIMINALISTA

(mimo obraz - pokračovanie)

Najvyšší súd v Bruges ho odsúdil na doživotie a jeho prípad vyvolal debaty o obnovení trestu smrti. Avšak, podarilo sa mu uniknúť' z prísne stráženej väznice.

VIKI pristúpi k vitríne so zbraňami a položí ruky na sklo.

BELGICKÝ KRIMINALISTA

(mimo obraz - pokračovanie)

Inkrimínovanú zbraň, ktorá bola hlásená ako stratená jedným z príslušníkov vášho vojenského spolku v Tangieri, získal od priekupníka v Drážd'anoch. Veríme, že spoluprácou našich agentúr sa vám podarí ho dolapit' a priviesť k spravodlivosti. Cher Viktor, moja dôvera je osobne...

VIKI vyberie z vitríny starý revolver, skontroluje, či je nabitý a napraží ruku.

BELGICKÝ KRIMINALISTA

Laxnosť'ou a liberálnosť'ou našich zákonov bolo možné, že Stopek, teda
(VÍCE)

(POKRAČUJE)

BELGICKÝ KRIMINALISTA (pokračování)
Brikcius, bol uväznený a teda mohol uniknúť. Minister, ktorý sa osobne o prípad mimoriadne zaujíma, preto podporí možnosť, aby bol po dolapení súdený u vás. Pretože i vďaka vám, Viktor, trest smrti nie je iba spomienkou na takzvané barbarské doby, ale spravodlivou...

VIKI ohne laket', hl'adí do čierneho tunelu hlavne a priloží si ústie revolveru k spánku.

INT. CHODBA DOMU KRIMINÁLNEHO RADU, DEŇ

KOMORNÍK stojí pod schodami a dlhou páperovou prachovkou na tyčke presne vyrátanými pohybmi ometá zábradlie schodov vedúcich nahor k pracovni kriminálneho rady. Obráti sa na opätku, vysoko zdvihne laket' a ako dirigent pred orchestrom oprašuje rám zrkadla.

Z pracovne kriminálneho rady sa ozve výstrel, ktorého ohlušujúce echo rezonuje interiérom celého domu. KOMORNÍK prudko otočí hlavu nahor, prachovku odhodí a beží nahor, berúc schody po dvoch. Rozrazí dvere pracovne.

INT. PRACOVŇA VRCHNÉHO KRIMINÁLNEHO RADU, DEŇ

KOMORNÍK rozrazí dvere pracovne a pri vitríne stojí VIKI, pravú ruku zdvihnutú v streleckom manévri a mieri revolverom na náprotivnú stenu. Z hlavne sa ešte trochu dymí. VIKI sa otočí na KOMORNÍKA, jeho pohľad sa zdá byť prázdny. L'avou rukou si požmolí ucho, v ktorom mu zal'ahlo. Pravou mieri revolverom priamo na KOMORNÍKA.

KOMORNÍK dvoma krokmi preklenie vzdialenosť medzi verajami a vitrínou a vykrúti VIKIMU revolver z prstov. Odstrčí ho, otrie rukoväť do svojej košele a vyberie z krabičky nábojov jeden, ktorý doplní do bubienku. Uloží revolver na miesto a zavrie vitrínu. Nie príliš citlivo odstrčí VIKIHO, ktorý ho konšternovaný pozoruje s vytreštenými očami.

V stene, ktorú VIKI zasiahol, je v tapete zívajúca diera po gul'ke. KOMORNÍK pristúpi k stene a prstom znetvorený kus kovu vytiahne. Zahl'adí sa na stenu, ktorá je oproti pracovnému stolu kriminálneho rady a ako poznačená strel'bou by nijako neušla jeho pozornosti.

KOMORNÍK zdeformovanú gul'ku pustí VIKIMU, ktorý sa opiera o stôl a stále hl'adí na stenu, do dlane a odíde.

(POKRAČUJE)

VIKI pozrie do svojej dlane a naspät' na dieru v stene, na tvári sa mu pomaly ukáže malý úsmev niekoho, kto si je dobre vedomý, že ho čakajú nepríjemnosti, no tie vyvažuje radost' z deštrukcie.

KOMORNÍK vchádza späť do pracovne, v ruke nesie kladivo.

KOMORNÍK
Pomôžete mi s kamuflážou.

VIKI podíde k nemu a spoločne zložia nevkusný obraz pol'ovníka v lese, ktorý visel kus nad dierou. KOMORNÍK z vrecka vyberie dve klince, ktoré nabije do steny a s VIKIHO pomocou zavesia obraz tak, že zakrýva dieru.

VIKI a KOMORNÍK sa opierajú o stôl a hl'adia na stenu.

VIKI
Myslím, že je rovno. Všimne si to?

KOMORNÍK
Váš otec nevenuje príliš pozornosti dekoráciám. Ja osobne by som však ocenil, keby ste si podobné záležitosti odpustil. Alebo ma aspoň varoval, keď sa budete chystat' striel'at' v dome.

VIKI
Prepáčte, Alfred, ja som iba- Iba som si chcel vystrelit'.

Zazvoní telefón na stole, VIKI sa strasia a vymení si s KOMORNÍKOM spiklenecký pohľad. VIKI mu gestom ukáže, nech ho nechá, preglgne a zodvihne slúchadlo.

VIKI
(trochu sa mu chveje hlas)
Haló?
(preglgne)
Rezidencia kriminálneho rady Viktora Heumanna. Ehm. Pri aparáte Viktor Heumann mladší.

BARRY PIRET
(mimo obraz, zmeneným hlasom)
A mohol by pán Viktor Heumann mladší predat' k aparátu Vikiho, že mu volá Bartolmej Piret, zvaný tiež Barry?

OBRAZ JE ROZDELENÝ NA DVE POLOVICE: VL'AVO VIKI V PRACOVNI, VPRAVO BARRY SEDIACI ZA BAROM, S KOKTEJLOM PRED SEBOU, NA

(POKRAČUJE)

DOSKE POLOŽENÝ TELEFÓN, KTORÉHO ŠNÚRU PRIDRŽIAVA ZAMRAČENÝ BARMAN.

VIKI

Barry! Ty si zasypaný pod lavínou,
že máš taký hlas?

BARRY PIRET

(chechtá sa)

Prispôsobujem sa formálnosti. Aké
máš dnes plány?

VIKI

No, zatiaľ som zastrelil stenu v
otcovej pracovni. Kde si ty?

BARRY PIRET

Koho si zastrelil?

VIKI mrkne na KOMORNÍKA, ktorý súhlasne prikývne.

19

INT. KAVIARENĚ, DEŇ

BARRY A VIKI sedia naproti sebe v kaviarni na nábřeží. Presklené steny s reliéfmi a zdobené lustre z faerbného skla evokujú zväčšený výklad klenotníctva. Obaja fajčia a popíjajú víno.

BARRY PIRET

Rodičia stále chodia na akési schôdzky a Gréta flirtuje s každým snedým krásavcom na svahu. Tak ma mrzí, že sa tam zajtra nemôžeš vrátiť so mnou. Popíjali by sme víno a provokovali lyžiarov, že dekadentne oddychujeme.

VIKI

Budeš si musieť zvyknúť, aj z Turecka mi pošli pohl'adnicu.

BARRY PIRET

Nezmysly. Zabudne na to. Alebo jednoducho pôjdeme - čo na teba pošle Interpol?

VIKI

Šiel by si sám?

BARRY PIRET

V žiadnom prípade. Škoda, že tu nemôžem byť s tebou a pomôcť ti pátrat' - to by mu ukázalo, keby si ho našiel, ešte s mojou skromnou pomocou.

VIKI

Tak každý správny detektív má asistenta.

BARRY PIRET

Čítal som v tých hriechoch čitateľa či pisateľa detektíviek čosi také, že 'duchom chudý priateľ detektívov, jeho Watson, nesmie zatajiť žiadne myšlienky, ktoré sa mu preháňajú v hlave. A musí mať inteligenciu mierne, ale len veľmi mierne podpriemernú.'

VIKI

(rozosomeje sa)
To je presne o tebe.

(POKRAČUJE)

BARRY PIRET

(zaškerí sa)

Ale zabudol, že priateľ detektívov
je veľký štramák.

VIKI

To určite. A aké myšlienky teda
nesmieš zatajit'.

BARRY PIRET

Že nám objednáš ešte fl'ašu.
Neponáhľaj sa?

VIKI

Vôbec. Môžem ešte cigaretu?

VIKI si pripáli a pokračuje.

VIKI

Podľa prvého pravidla detektívky
by hlavne vrahom musel byť niekto,
o kom je zmienka skoro na začiatku.

BARRY PIRET

Hm... Potom škoda, že nie sme v
románe. Alebo filme.

VIKI

Otázka je, v akom sme žánri. Či nás
na záver čaká tragédia alebo
šťastný koniec v slnka západe.

BARRY PIRET

Na šťastný koniec.

Štrngnú si pohármi.

VIKI

Len pre toho šialenca Anatola
žiadny šťastný koniec nebude - ani
ho nevydajú do Belgicka.

BARRY PIRET

Prečo?

VIKI

Hádaj. Lebo podľa našich zákonov,
aj vďaka kampani drahého otca
môjho, ho rovno popravia. Vražda z
moci zverenej nám menom republiky,
či ako.

(POKRAČUJE)

BARRY PIRET
(prehltne a pot'ahuje z
cigarety)
Asi si to zaslúži.

VIKI
(mykne ramenami)
Otec hovorí, že život za život je
jediná spravodlivá miera trestu. Ja
neviem. On pre to dýcha.

BARRY PIRET
A ako ho nechytí?
(pousmeje sa)
Nechytíme?

VIKI
Koniec. Predčasný dôchodok, musel
to sl'úbit' ministrovi, ktorý k nám
hysterický z demonštrujúcich matiek
volá denne.

BARRY PIRET
To už ti nedá dýchať'. Možno by si
sa mohol prest'ahovať' k nám-

VIKI
(usmieva sa)
Naopak. To by mu zlomilo väz. Na
ničom inom mu nezáleží. Bude
sedieť' v pracovni, leštit' zbrane
do aleluja a ronit' slzy do čaju.

BARRY PIRET
Tak a snád' na tebe.

VIKI
Samozrejme. Aby som mu nekazil
imidž. A neflákal sa po vinárňach s
frajermi, ktorí ma skazia.

BARRY PIRET
(uškrnie sa)
To mi pripomína - jeden herec mi na
hotelovej terase rozprával príbeh.
O dvoch mladíkoch, nedal im mená,
iba vravel, že jeden bol starší a
druhý mladší. Chodievali sa
prechádzat' k pol'u divokých makov-

VIKI
Ako by spievala Gréta Garone.

BARRY PIRET

Presne! Moja stará mama mi vždy
vravela, aby som nepozeral na vlčie
maky. Lebo tá farba sa mi vypáli do
očí a pomaly prídem o rozum.

VIKI

Počúvol si ju?

BARRY PIRET

Za koho ma máš? No, v tom príbehu-

20 INT. IZBA VIKIHO HEUMANNA, NOC

VIKI vchádza do izby a pozrie na hodinky na svojom zápästí - je presne deväť hodín. Usmieva sa, zasnene sa vyzlečie a nahádže oblečenie na stoličku.

L'ahne si na postel' a založí si ruky za hlavu. Pozerá sa na fotografiu makového pol'a na stene, nasilu drží otvorené oči, kým sa mu červené kvety nerozpijú pred očami.

BARRY PIRET

(mimo obraz)

A títo dvaja priatelia, mladší a s starší, chodievali spolu k makovému pol'u...

Ozve sa zaklopanie na dvere. VIKI vyskočí z postele a otvorí dvere KOMORNÍKOVI.

VIKI

Alfred.

KOMORNÍK

Pán rada si vás žiada do pracovne.

VIKIMU vyprchá červeň z líc a nasucho prehltnie.

KOMORNÍK

Pôsobí však, hm, je t'ažko uveriteľ'né počut' to z vlastných úst, ale - zdá sa byť v skvelej nálade.

VIKI

Alfred, nepomýlil ste si ho s niekým?

KOMORNÍK

Oblečte si niečo a uvidíte.

VIKI

Žeby už chcel odvolať ten zákaz?

KOMORNÍK sa na neho povzbudzujúco usmeje a z vešiaku mu podá čistú košel'u. VIKI vstane, chveje sa, keď sa nat'ahuje pre košel'u.

VIKI

Možno objavil tú dieru v stene.

(nasucho pregíga)

Nie je na psychologický teror tiež dáky zákon?

(trasúcimi sa prstami si zapína gombíky na košeli)

(POKRAČUJE)

Vyčíta mi to z tváre, ak na to ešte neprišiel.

KOMORNÍK na neho skúmavo pozerá. Povzdychne si a z vnútorného vrečka saka vyberie kovovú krabičku s viečkom. VIKI si ju vezme, otvorí ju a vidí, že je plná bielych podlhovastých piluliek, na ktorých je vyryté písmeno "R."

KOMORNÍK

Pre prípady krízy a konfliktov.

VIKI

(drží jednu tabletku medzi prstami)

Čo mi to urobí?

KOMORNÍK

Iba to stlmí ostne reality, ako by povedal básnik. Vytvorí nárazníkovú zónu ako z vaty.

VIKI

Myslíte?

KOMORNÍK

V dňoch, ktoré sa chystajú - nemáte lepšiu vol'bu.

VIKI

To mi stačí.

VIKI si pilulku hodí do úst a nasucho ju prehltne. KOMORNÍK sa na neho povzbudivo usmieva. VIKI zakašle, keď mu zostane trčať v hrdle. KOMORNÍK vystrie ruku, zbalí ju do päste a jemne ho pobúcha po chrbte. viki sa ho pridrží a zúfalo sa usmeje.

VIKI

Morituri te salutant, Alfred.

KOMORNÍK

Sic. Pod'te.

VIKI položí kovovú krabičku na nočný stolík a opierajúc sa o KOMORNÍKA vychádza z izby.

21 INT. PRACOVŇA VRCHNÉHO KRIMINÁLNEHO RADU, NOC

VIKI v bielej košeli a tmavých nohaviciach stojí pred dvermi pracovne. Zaklope a vojde dnu.

KRIMINÁLNY RADA sedí za stolom, lampa so zeleným tienidlom osvetluje jeho prísne rezanú tvár a dodáva jej hororový efekt. KRIMINÁLNY RADA je zabraný do papierov, ktorými listuje a synov vstup si nepovšimne.

VIKI zavadí očami o prevesený obraz, no donúti sa odvrátiť zrak, zhlboka sa nadýchne a pristúpi k stolu. Moment stojí nad otcom, ktorý si jeho zatiaľ bud' neuvedomil, alebo to prinajmenšom nedal najavo. VIKI zdvihne obočie a zat'uká hánkami na stôl. KRIMINÁLNY RADA zdvihne hlavu, oprie sa v kresle a prepletie si prsty pred hrudníkom. Usmieva sa, no ten úsmev na jeho tvári pôsobí cudzo, ako karikatúra, alebo omylom nasadená porcelánová maska z dichotómie komédia/tragédia.

KRIMINÁLNY RADA

Tak, Viki. Strávili ste s mladým Piretom príjemné popoludnie vo vinárni?

VIKI

Eh, áno. Vel'mi príjemne.

Ty si strávil príjemný deň vrcholnou kriminalistickou prácou?

KRIMINÁLNY RADA

Tvoja irónia je úbohá.

VIKI

Ja sa pýtam vážne. Ako sa vám darí s prípadom?

KRIMINÁLNY RADA

Vieš, že ti nemôžem zdel'ovat' detaily prebiehajúceho vyšetrovania.

VIKI

Zavolať si si ma - lebo?

KRIMINÁLNY RADA

Naposledy som ti zakázal cestu do Turecku.

To by sme mali. Môžeš ísť so mnou v lete do Dánska, tam si ešte nebol.

(POKRAČUJE)

A, skutočne som presvedčený, že je treba riešiť problematické záležitosti s odvahou a rúzne.

Takže, zakazujem ti akékoľvek ďalšie stretávanie s Bartolomejom Piretom. Máš sa sústrediť na štúdium a nie sa s ním t'ahať po podnikoch a nechávať sa kaziť.

Nebudete si volať, nebudeš chodiť k nemu ani on sem, nebude sa voziť tým jeho červeným autom, nebudeš s ním navštevovať bary.

Telefonát postačí, aby si mu to oznámil. A vrátiš mu tie hodinky, ako som už vravel, nemáš od neho prijímať neprímerane výstredné dary.

Ticho.

Keby mal nastat' problém, s Piretovým otcom sa dohodorím sám, predpokladám, že ma podporí.

Rozumeli sme si dúfam.

Viktor, odpovedz mi. Rozumeno?

VIKI na neho paralyzovaný hl'adí, chveje sa mu spodná pera a jeho oči sú zafixované na otcovu tvár, doširoka otvorené. KRIMINÁLNY RADA ho prebodáva pohľadom. Zazvoní telefón, KRIMINÁLNY RADA zodvihne slúchadlo a konečne spustí oči zo syna.

KRIMINÁLNY RADA

Iste, pán minister, ja vám rozumiem, ale-

Moja osobná zodpovednosť je nezpochybniteľná, no v tomto kritickom momente by-

KRIMINÁLNY RADA pozrie na VIKIHO a gestom ho vykáže z pracovne. VIKI stuhnutý v svojom postoji na neho neveriacky hl'adí. Potom sa otočí a odíde, tresnúc za sebou dverami.

22 INT. IZBA VIKIHO HEUMANNA, NOC

VIKI vletí do svojej izby a hodí sa tvárou dolu na postel'.

Po chvíli vojde KOMORNÍK. VIKI sa posadí, než sa k nemu otočí tvárou, tak si rýchlo rukávom otrie tvár.

VIKI

Má parádnu náladu. Najlepšiu. Nikdy som ho takého nevidel. Krásne sme sa porozprávali. Ved' ste počúval za dverami, nie?

KOMORNÍK prikývne a podá mu poskladanú bielu vreckovku. VIKI na neho pozrie síce znechutene, no vezme si ju a hlučne sa vysmrká.

VIKI

Mali ste to vidieť', Alfred. Ani nie ako otec so synom, ale ako najlepší kamaráti. Prečo by som mal chcieť ísť s Barrym do Turecka, keď ma na výlet zoberie pán kriminálny rada?

(utiera si vreckovkou červený nos)

Vlastne, prečo by som mal chcieť ešte vidieť' toho frajerského Pireta, keď môžem tráviť svoju mladost' tu s vami?

Nič v zlom, Alfred.

KOMORNÍK sa predkloní do neprirodzeného uhlu a neohrabane potl'apká VIKIHO po ramene.

VIKI

Budete mi musieť pomôcť dačo vymyslieť'. Mám večierku do deviatej a naozaj pochybujem, že sa pochybné živly schádzajú v krčmách tak skoro.

Teraz naozaj potrebujem nájsť Anatola Brikcia, chápete?

KOMORNÍK si pozdychne, pokýve hlavou a poskladá sa do sedu na roh VIKIHO postele.

KOMORNÍK

Viki, viem, ako pre vás to pátranie bolo dôležité. Lenže - uvedomte si,

(VÍCE)

(POKRAČUJE)

KOMORNÍK (pokračování)
celá kriminálna polícia so svojimi
technickými vymoženost'ami,
zdrojmi, databázami a detektívami,
ktoré má pán rada na povel, ho
zatiaľ nedokázala vypátrat'.

Akokol'vek vám 'fandím'
(prstami naznačí úvodzovky)

je pravdepodobnejšie, že váš otec
sa pôjde zajtra večer zabavit' na
muzikál, než že ho sám vypátrate.

VIKI
Nie sám. Hoffman, Richter, Barry...

KOMORNÍK
Zažijete len d'alšie frustrujúce
sklamanie, ak sa k tomu budete
upínať.

VIKI
Takže sa len vzdám. Ako slaboch a
zbabelec, za ktorého ma má on.

KOMORNÍK
Iba naivný hlupák si nepripustí
vlastné bláznovstvo. Prepáčte mi,
ak som krutý-

VIKI
(s ublíženým pohrdaním)
Ale je to pre moje dobro. Nikto
nemyslí na nič iné, len moje dobro.

Odíd'te.

Hned'!

KOMORNÍK ho neobratne poklepe po chrbte, ale VIKI pred jeho
dotykom uhne a zaborí sa naspäť do vankúša.

KOMORNÍK vstane, na odchode št'ukne vypínačom a izba sa
ponorí do tmy, rušenej len slabým svetlom z ulice.

KOMORNÍK
Zajtra bude lepšie. Dobrú noc.

VIKI počuje zaklapnutie dverí. Zhlboka oddychuje a po chvíli
sa otočí na chrbát. Naslepo sa natiahne po kovovej krabičke
a vyberie tabletku s vyrytým 'R'-kom. Uslzenými očami na ňu
chvíľu hl'adí a potom si ju vopchá do úst.

(POKRAČUJE)

Cez okno vidí husto padajúci sneh na ulici zaliatej mäkkým oranžovým svetlom.

ZATMIETĚ

EXT. TURECKÉ POBREŽIE, PODVEČER

VIKI v pomačkanej bielej košeli leží na piesku pláže. Hučí morský príboj a okolo neho sa vo vzduchu rozlieva hustá biela hmla.

VIKI zahasí horiacu cigaretu do piesku a prevalí sa na bok, hlavu zaborí do ramena BARRYHO PIRETA, ktorý ho tíšivo poklepáva po chrbte.

VIKI leží s tvárou v piesku, široko d'aleko nikoho niet. Zdvihne sa na lakti a obd'aleč na pláži vidí KRIMINÁLNEHO RADU, ako sedí za svojim stolom, strašidelne osvetlený zelenou lampou. KOMORNÍK mu so širokým úsmevom nalieva čaj a druhou rukou ukazuje pred seba.

VIKI zdvihne k tvári ruku, v ktorej drží t'ažký starobylý revolver. Otvorí ho a roztočí prázdny bubienok. Na kov zbrane dopadajú snehové vločky.

23

INT. IZBA VIKIHO HEUMANNA, DEŇ

VIKI sa zobúdzza (má na sebe svetlomodré tričko, iné, než v ktorom naposledy zaspával). Pozrie na kalendár - ukazuje 24. decembra, Štedrý deň. VIKI si povzdychne a pomaly sa posadí na posteli. Načiahne sa do skrinky a vezme si dve tabletky z kovovej krabičky. Medzi haraburdím v skrinke vyberie biely šál od GRÉTY, už trochu ufúl'aný, rozbalí ho a vytiahne zlaté hodinky, ktoré dostal od BARRYHO PIRETA. Dá si ich na ruku. Slabo sa usmeje. Vstane a z vešiaku vezme čierny sveter s dlhým rukávom, ktorý si nat'ahuje cez hlavu, pričom najprv sa zasekne v jednom z rukávov. Rukami si pretrie tvár, kde mu raší riedke chlapčenské strnisko. Prstami si prehrabne rozstrapatené vlasy a vyjde z dverí.

INT. CHODBA DOMU, DEŇ

VIKI vidí KOMORNÍKA, ako pod schodami stojí v strnulej póze a telefonuje, v ruke bez slúchadla držiac niekoľko vianočných ozdôb na háčikoch. KOMORNÍK si priloží prst k perám a naznačí "psst." VIKI sa oprie o stenu a pozerá na neho.

KOMORNÍK zloží a príde VIKIMU v ústrety.

KOMORNÍK

Pán rada príde až k večeri.

VIKI

Čomu vd'ačíme?

KOMORNÍK

Váš vrah zrejme opät' zabíjal.
Neviem vel'a, ale našli telo
mladého chlapca v Ottingene, podl'a
stôp-

VIKI ho gestom zastaví a prikývne.

VIKI

Zvládnete tie prípravy?

KOMORNÍK

Iste, Betty s Lujzou už varia a
hostia prídu až na ôsmu, ako pán
rada. Vdova Meyerbachová zrejme
dorazí ako obvykle skôr, aby
skontrolovala kuchyňu, potom
komisár Wania a plukovník.

VIKI

Skvelé. Ešte niečo?

(POKRAČUJE)

KOMORNÍK
(stíší hlas do rezavého
šepotu)
Nemal by som vám to hovorit', ale-

VIKI
Ale?

KOMORNÍK
(rozhlíadne sa, ako by bol
sledovaný)
Pán rada si vyžiadal zatykač pre
dôvodné podozrenie. Predbežný síce,
no-

VIKI
(preglgne)
Na koho?

KOMORNÍK
Na Bernarda Rastera.
(žmurkne na VIKIHO)
Ale ja som vám nič nepovedal.
Chod'te si ešte l'ahnút', vyzeráte,
že to potrebujete.

VIKI sa otočí KOMORNÍKOVÍ chrbtom a ide späť do svojej izby.

INT. IZBA VIKIHO HEUMANNA, DEŇ

VIKI venuje krátky pohľad plagátu a fotografii makového pol'a a teatrálnne sa hodí na postel'. Počuje spoza dverí ruch a hlasy. Naslepo zapátra po svojej krabičke s tabletkami a jednu si strčí do úst.

Potom zodvihne vankúš a priloží si ho na hlavu, aby stlmil hluk. Z ulice sa slabo ozýva cez otvorené okno spev detských koledníkov.

EXT. OTTINGEN, PODVEČER

Zaplnená a zadymená zámocká vynáreň, plná ľuďí posedávajúcich pri drevených stoloch a hlučne sa zabávajúcich, pri jednom zo stolov sedí v skupine priateľ'ov BERNARD RASTER.

Z dverí vychádzajú dvaja asi dvanásťroční chlapci, majú začervenalé tváre a smejú sa. Husto sneží.

Chlapci kráčajú okolo zámku, vyšší z nich - JÜRĜ KNIPPSEN si nesie v ruke sánky. Druhý vyberie z límca zimnej bundy rolovanú cigaretu a zápali si ju, zakucká sa. JÜRĜ sa mu smeje a zoberie mu cigaretu z ruky, šlukuje.

Na začiatku kopca si potrasú rukami a zamávajú si na rozlúčku. Nižší chlapec trochu potácavo odchádza. JÜRĜ pozrie za ním, pridržiava konček cigarety medzi perami a dym mu stúpa do očí. Položí na zem sánky, posadí sa na ne a s vít'azným pokrikom, kvôli ktorému mu vypadne cigareta z úst, sa spustí z kopca.

JÜRĜ frčí na sánkach dolu kopcom šialenou rýchlosťou, nohy v snehuliach má vysoko zdvihnuté a vôbec nebrzdí. Snehové vločky sa mu lepia na tvár a do vlasov, z ktorých mu odletela čiapka.

Na spodku kopca sa JÜRĜ na sánkach prevráti a dopadne tvárou do snehu. Smeje sa však. Keď sa dvíha, mužská postava v širokom kabáte a klobúku mu podá ruku v rukavici.

JÜRĜ

Vd'aka, pane.

(oprašuje sa a smeje)

Nemáte cigaretu.

Postava prikývne a jednu mu podá.

JÜRĜ

Dajte si so mnou.

JÜRĜ postaví sánky a posadí sa na ne, škerí sa na cudzinca. Ten mu pripáli a prisadne si, zapal'ujúc si chvejúcou sa rukou vlastnú.

JÜRĜ

To bola pecka. Mal by ste to skúsiť.

Môj otec by ma zabil, keby ma videl takto jazdiť. Alebo fajčiť. Ešte raz vd'aka.

(POKRAČUJE)

POSTAVA

(priškrteným hlasom, ktorý sa
stráca v hučiacom vetre)

Je na teba prísny.

JÜRГ

Príšerne. Psychopat. A keby vedel,
čo budem robiť zajtra, tak by ma
zastrelil na mieste, na to vezmite
jed.

POSTAVA

Čo také.

JÜRГ

Idem ku kamarátovi, čo sme boli vo
vinárni teraz.

(zachichoce sa)

To tiež keby tušil.

Priateľ mu dal komiks o
čarodejniciach. Ale skutočných. Aké
mali orgie a pripravovali jedy a
také záležitosti. Magické amulety.

JÜRГ KNIPSSSEN a VRAH, ktorý má na tvári veľké čierne fúzy a
klobúk stiahnutý hlboko do čela, sedia na sánkach a fajčia
cigarety. VRAH si potiahne zo svojej a zamačkne ohorok do
snehu. Usmeje sa na Jürga, vstane a prejde za neho. Husto
sneží meluzína zavýja.

VRAH trasúcou sa rukou vytiahne zpod kabáta starobylý
revolver a strelí chlapca do zátylku. Zvuk výstrelu sa
roprskne do okolia.

INT. JEDÁLEŇ VO VILE KRIMINÁLNEHO RADY, NOC

V jedálenskej miestnosti vily kriminálneho rady stojí uprostred prestrený stôl s červeným obrusom, ozdobený sklennou vázou s ulámanými skmrekovými konármi, na ktorých visia ligotavé ozdoby. Na stole horí niekoľko vianočných sviečok. V rohu miestnosti farebne preblikáva ozdobený vianočný strom. Napriek príjemne tlmenému osvetleniu a zodopovedajúcej vianočnej výzdobe pôsobí celá scenéria akosi neutešene a nútene.

Za vrchstolom sedí KRIMINÁLNY RADA v tmavom obleku, tvári sa prevážne a podáva tenké oplatky s kvapkou medu spolusediacim.

Po jeho ľavici sedí VDOVA MEYERBACHOVÁ, obézna matróna, ktorá má okolo ramien omotaný čierny čipkovaný šál a pohráva sa s pohárikom koňaku, pričom jej štrngajú kruhové náramky na zápästí. Vedľa nej upíja z koňaku PLUKOVNÍK SEIBT v slávnostnej uniforme, ktorý sa snaží pozotierat' si obrúskom z hustej brady kúsok jedla.

Na druhej strane sedia KOMISÁR WANIA s MANŽELKOU, obaja bledí a tmavovlasí, v čiernych šatách. KOMISÁR WANIA si berie oplatku od KRIMINÁLNEHO RADY, jeho MANŽELKA len pokrúti hlavou a podá svoj stále takmer plný tanier slúžke BETTY, ktorá v klasickej uniforme složobnej obieha okolo stola a odkladá riady tak, aby stolovníkov nerušila.

KRIMINÁLNY RADA pozdvihne svoj pohár s koňakom a prehovorí, snaží sa zniet' slávnostne, ale zrejme je mu takáto spoločenská situácia proti srsti.

KRIMINÁLNY RADA

Na zdravie.

VIKI sedí na druhej strane stole oproti nemu, oholený a v čistej, nažehlenej košeli, privierajú sa mu oči a hl'adí na otca vyslovene znechutene. Na stole má položenú ruku a na nej zlaté hodinky od BARRYHO PIRETA, pre celý svet k videniu.

VDOVA MEYERBACHOVÁ

(štebotavo)

A št'astné Vianoce! Nám všetkým!

Viktor, už nám snád' môžete povedat', kde ste sa tak zdržal o slávnostnom dni.

KRIMINÁLNY RADA

Zajtra sa o tom dočítate vo všetkých novinách. A bulvárnych

(VÍCE)

(POKRAČUJE)

KRIMINÁLNY RADA (pokračování)
plátkoch. Stala sa d'alšia detská
vražda, takže som bol osobne na
mieste činu v Ottingene.

VDOVA MEYERBACHOVÁ
(prekrižuje sa)
Tol'ká hrôza. V predvečer Vianoc.

KOMISÁR WANIA
Smrt' diet'at'a je nepredstaviteľná
v každej ročnej dobe, pani
Meyerbachová.

VDOVA MEYERBACHOVÁ
Ale samozrejme, komisár. Ako niekto
môže. Rodičia musia byť
zdevastovaní.

KRIMINÁLNY RADA
Chlapcova matka musela byť
hospitalizovaná, nebola schopná nám
poskytnúť žiadnu informáciu.

MANŽELKA KOMISÁRA WANIU
(slabým hlasom)
Ako sa volal ten - ten chlapec?

KOMISÁR WANIA
Jürg. Jürg Knippsen. Naposledy s
ním bol kamarát, ktorý utrpel
nervový kolaps. Rád by som videl
ministra, ako by z neho dostal
slovo.

KRIMINÁLNY RADA
(s potlačovanou zlobou)
Jeho prácou nie je vyšetrovanie,
ale hľadanie viníka, na ktorého by
presunul zlobu verejnosti.

MANŽELKA KOMISÁRA WANIU
Snád' sa mu nepodvolíte-

KRIMINÁLNY RADA
Po tridsiatich rokoch služby v
pozícii, ktorú som vybudoval s
tol'kými obet'ami. Nie tak ľahko.
A popravde, v tejto situácii by
moja rezignácia iba zhoršila paniku
medzi ľuďmi.

(POKRAČUJE)

PLUKOVNÍK SEIBT

A určite je to ten istý skurvysyn?

KRIMINÁLNY RADA

Sú tu určité nezrovnalosti.
Základné stopy však zároveň
naznačujú, že ide o toho istého
páchatel'a. Je to svojho druhu
podpis - hlavolam pohodený pri
tele, rana do zátylku, žiadny
sexuálny kontakt.

VDOVA MEYERBACHOVÁ

Je pravda, o čom sa zmienil Alfred?
Že Bernard Raster? Poznala som ho
už ako chlapca-

KRIMINÁLNY RADA

Ide o prebiehajúce vyšetrovanie. No
úzkom kruhu vám môžem prezradiť,
že jeho alibi je solídne. Hoci
zhoda okolností je podozrivá.

VDOVA MEYERBACHOVÁ

Ach, nehovorme o tom už, prosím
vás, páni. Čo ty, Viki?

VIKI

(zdvihne pohľad od stola)

Hm?

VDOVA MEYERBACHOVÁ

Budúci rok končíš gymnázium,
všakže? Kam potom?

KOMISÁR WANIA

Kriminalistika samozrejme, všakže?
Dopočul som sa, že sa intenzívne
zaujímaš o otcovu prácu.

VIKI

(pozrie otcovi do očí)

No, ja ešte sám neviem, čo sa bude
diať toto leto.

KRIMINÁLNY RADA

Na kriminalistiku treba
precíznosť, zodpovednosť a nervy
ako zo železa.

VDOVA MEYERBACHOVÁ

Možno by si bol dobrým hercom, čo
povieš, Viki?

(POKRAČUJE)

VIKI sa slabo usmeje. Do jedálne vojde KOMORNÍK, postaví sa za stoličku KRIMINÁLNEHO RADY a oznamuje:

KOMORNÍK

Panstvo, prskavky na odpal'ovanie sú pripravené. Doporučil by som vám oddat' sa tejto tradícii, než sa rozpúta naplno snehová búrka.

KRIMINÁLNY RADA

Vd'aka vám, Alfred.

KRIMINÁLNY RADA vstane od stola a postupne sa k nemu pridávajú ostatní, posledný VIKI, ktorý obrysy nábytku i celú miestnosť vidí ako plávajúcu v jemnej bielej hmle.

26

INT. JEDÁLEŇ VO VILE KRIMINÁLNEHO RADY, NOC

Z prskavky odskakujú žiarivé iskry, vytvárajú malý ohňostroj vreckovej veľkosti. VIKI zamáva paličkou a prskavka sa rozžiari ešte viac.

KOMORNÍK

Nepopál'te si prsty.

VIKI sedí na zemi v prítmi vedl'a tlmene svietiaceho vianočného stromčeku, žiarovečky mu na tvári vytvárajú farebnú mapu. Pozrie nahor na KOMORNÍKA.

VIKI

Už sú preč?

KOMORNÍK

Plukovník odviezol vdovu Meyerbachovú, ktorá bola na dámu trochu príliš podgurážená a komisár Wania objednal taxi pre manželku, ktorá prepadla nezvládatel'nému záchvatu plaču. Teraz sú s pánom radom hore, majú na linke Interpol aj ministra.

VIKI pokýve hlavou a medzitým mu prskavka dohorí k prstom a popáli ho. Hodí ju na zem a zadusí opäťkom. Zasiiahnuté prsty si strčí do úst.

VIKI

Nič mi nepovedal. Na tie hodinky, na Barryho, nič. Nechcel len pred nimi?

KOMORNÍK

Viki.

(posadí sa na zem k nemu a zapáli jednu prskavku)

Dovol'te mi povedať jednu vec. Váš otec si neuvedomil, alebo až teraz, že nemá akým spôsobom od vás vymôcť poslušnosť v tejto záležitosti. Stratil by tvár, keby musel oslovit' authority. Pripustit' zlyhanie? U vlastného syna? A teraz?

(zatl'oská jazykom a krúti hlavou)

Kdeže.

VIKI doširoka otvorí oči a hl'adí na KOMORNÍKA, ktorý sa zaujato pohráva s prskavkou.

27

INT. CHODBA DOMU KRIMINÁLNEHO RADU, DEŇ

Rozospatý VIKI vychádza zo svojej izby. Vidí, že pod schodiskom stojí strnule KOMORNÍK. Je počut', ako sa zabuchnú vchodové dvere.

VIKI
Ránko, Alfred. Čo sa deje?

KOMORNÍK
Pán rada bol dnes nútený vyhlásiť odmenu na dolapenie Brikcia.

VIKI
(hvízdne)
To nebol rád.

KOMORNÍK
Predpokladám, že vás zobudila jeho vykričaná výmena názorov na túto tému.

Zvonku počut' motor auta a jeho vzdal'ovanie sa ulicou.

VIKI
Frustrujúce a demotivujúce pre celé kriminálne oddelenie, tak niečo. Kto bol obet'?

KOMORNÍK
Komisár, prokurátor, i ja osobne.
Želáte si kávu?

VIKI prikývne a usmeje sa. KOMORNÍK odkráča.

VIKI pristúpi k telefónu, skontroluje svoju od spánku trochu opuchnutú tvár a divoko strapaté vlasy a vytočí číslo.

VIKI
Dobré ráno, mohli by ste ma prepojiť na izbu číslo 327?
Bartolomej Piret, prosím.

Áno, ďakujem.

OBRAZ JE ROZDELENÝ NA DVE POLOVICE: **HORE** RECEPČNÝ podáva telefónne slúchadlo BARRYMU PIRETOVI, ktorý v elegantnom lyžiarskom oblečení akurát prechádza okolo recepcie v luxusnom foyeri hotela / **DOLE** VIKI opretý o stenu v chodbe, má privreté oči a oboma rukami si pridržiava slúchadlo pri uchu.

(POKRAČUJE)

VIKI

Tak ako s lavínami a ostatnými katastrofami?

BARRY PIRET

Viki! Že sa ozveš vôbec!

VIKI

Ako sa tam máš? Nelynčujú t'a lyžiarski fanatici?

BARRY PIRET

(smeje sa)

V zásade sa každý deň vyveziem na svah, zabodnem lyže a palice, l'ahnem si a opal'ujem sa. V jednej ruke cigaretu, v druhej pohár šampanského.

VIKI

Ako by som t'a videl.

BARRY PIRET

Vel'ká škoda, že tu nemôžeš byť.
Ako je dole na zemi?

VIKI

Tak, po vel'kom konflikte ticho po búrke. Alebo pred búrkou. Ani neviem, skoro nie je doma. Rozhodne som prežil štedrovečerné divadlo. Nič na mne nepoznali.

BARRY PIRET

A ty?

VIKI

Pozerám do steny. A ako sneží. A zdá sa, akoby sa čas vôbec nehýbal a zároveň akceleroval. Plánujem, ako ti vrátim tie krásne hodinky.

BARRY PIRET

Viki... Za pár dní som doma a všetko bude dobré. Už neberieš ti lieky, však?

VIKI sebou trhne, keď počuje, že sa otvorí vchodové dvere domu a práskne slúchadlo do vidlice. BARRY PIRET zarazene hl'adí v hotelovom foyeri na slúchadlo, z ktorého sa ozýva len oznamovací tón.

NÁVRAT DO CHODBY, KDE STOJÍ SÁM VIKI.

(POKRAČUJE)

KRIMINÁLNY RADA vojde, len mykne hlavou na pozdrav synovi a vychádza nahor po schodoch, nasledovaný KOMISÁROM WANIAM.

INT. VIKIHO IZBA, NOC

VIKI leží na posteli stočený do kľbka. Za oknom padá sneh a na nočnom stolíku je otvorená kovová krabička, z tretiny naplnená pilulkami s vyrytým "R."

EXT. PRED DOMOM HEUMANNOVÝCH, DEŇ

VIKI stojí poloskrytý pri verande vily. Hľadá na prázdnu ulicu.

Trochu sa chvejúcou rukou fajčí cigaretu.

Pri popolniciach leží vianočný stromček, so zbytkami ligotavého pozlátko, ktoré na ňom ul'pelo.

VIKI si kl'akne a zadusí cigaretu v snehu, prihrabne ju. Vstane, natiahne sa na špičky a krabičku cigariet zastrčí do skrýše za odkvapovou rúrou.

Otočí sa po zvuku prichádzajúceho auta - pred bránou zastavuje vínovo červený Jaguár. Vystúpi GRÉTA PIRETOVÁ na vysokých podpätkoch. VIKI na ňu neveriacky hľadá a pristúpi k bráne. GRÉTA sa nakloní cez ňu a VIKIHO objíme.

VIKI
Čo tu robíš?

GRÉTA PIRET
Krásne privítanie. Mám o teba starosť. Barry blázni, že neodpovedáš na odkazy, neozývaš sa.

GRÉTA VIKIHO pohľadí po tvári.

GRÉTA PIRET
Chýbaš mu. Mali by ste si prejsť cestovné plány, ved'-

VIKI
(povzdychne si a privrie oči)
Nech už sem nevolá. Ja- nemôžem.
Nech si nájde dakoho iného. A pošlú mi pohľadnicu zo Smyrny.

GRÉTA PIRET
Viki.

VIKI

Až skončí ten prípad. A popraví
Brikcia. Možno potom to bude-
(hlas sa mu zasekne v hrdle)

GRÉTA PIRET

(dáva si ruky v bok a zvyšuje
hlas)

Čo s vami má spoločné nejaký
úchylný vrah detí?

VIKI

Všetko. Maj sa krásne, Gréta.
Barryho pozdravujem.

S tým sa VIKI otočí a vykročí smerom k vchodu do domu,
nechávajúc GRÉTU stáť pred bránou.

INT. VIKIHO IZBA, NOC

VIKI leží na posteli a číta noviny, ktorých titulky na prvej
strane sa stále venujú prípadu detského vraha, zdôrazneného
rozosmiatou fotografiu JÜRGA KNIPPESEN. Počuje prichádzajúce
auto a vyzrie z okna - vidí KRIMINÁLNEHO RADU a KOMISÁRA
WANIU, ako vystupujú. VIKI položí noviny na zem - roztvorené
na celostránkovom ozname, že na Anatola Brikcia je vypísaná
odmena. Informácie sú uvedené pod veľ'koformátovou
fotografiou jeho tváre, ktorú VIKI videl už dávno vo
vyšetrovacom spise.

VIKI zhasne lampu a v polotme kopne holeňou do rohu postele.
Sykne bolesťou a ľahne si.

EXT. TURECKÉ POBREŽIE, DEŇ

VIKI a BARRY PIRET v plavkách sa polo-opierajú a polo-ležia
na improvizovaných lehátkach vytvorených z lyží a
lyžiarskych palíc zaborených do piesku pláže.

VIKI otočí hlavu po zvuku policajných sirén. Kus vyššie na
pláži zastavuje čierne auto, ktorým jazdí jeho otec.
Vystúpia z neho KRIMINÁLNY RADA a KOMISÁR WANIA, obaja v
tmavých oblekoch. Rýchlo kráčajú smerom k VIKIMU a BARRYMU.

BARRY sa tiež otočí, posunie si slnečné okuliare na čelo.
VIKI vidí, ako sa v nich odrážajú jeho vlastné doširoka
otvorené oči.

VIKI uhne pohľadom smerom k moru a vidí, že po členky vo
vode stojí ANATOL BRIKCIUS, na sebe má pruhovaný väzenský
mundúr.

(POKRAČUJE)

ANATOL BRIKCIUS
(šrekl'avým hlasom)
K riešeniu detektívovi nesmie
dopomôct' náhoda ani nemôže byť
vedený nevysvetlitel'nou intuíciou.

VIKI sa vydesene rozhliadne okolo seba a vidí, že BARRY sa vyparil, rovnako ako KRIMINÁLNY RADA, KOMISÁR WANIA a auto ktorým prišli. Kúsok od neho stojí, v oblaku bielej hmly JÜRIG KNIPPSEN. Má na sebe kabát a v ruke šnúрку od sánok. V čele mu zíva krvavá diera. Usmeje sa.

Lyže pod VIKIHO chrbtom sa podlomia a on padá.

INT. IZBA VIKIHO HEUMANNA, NOC

VIKI sa s priduseným výkrikom strhne a posadí sa na posteli. Má tvár zaliatu potom.

Rozsvieti stolnú lampičku a vezme si jednu "R" tabletku. Nasucho ju prehltnie. L'ahne si nabok a naširoko otvorené oči upiera do lampy, žhavý knôt v žiarovke sa mu odráža v tmavých očiach, ktorých bielka sú pretkané krvavými žilkami.

28

INT. TRIEDA GYMNÁZIA, DEŇ

VIKI si pridržiaava bradu opretú v dlaniach a pozerá sa z okna na ulicu. UČITEL' stojí pred katedrou, má nasadený cviker a v rukách drží hrubú knihu. Jeho monotónny hlas je zastretý, takmer nezrozumiteľ'ný.

Do VIKIHO štuchne RICHTER a pod lavicou mu podáva časopis. VIKI si ho vezme a listuje ním. Zastaví sa pri článku nadpísanom veľ'kými červenými písmenami o Ottingenskej vražde a sériovom vrahovi. Pod nadpisom je fotografia Jürga Knippsena v školskej uniforme a vedl'a nej druhá rozmazaná z miesta činu, kde Jürg leží na zemi vedl'a prevrátených sániek. Na d'alšej strane je detailný portrét Jürgovej matky, tečú jej slzy a ústa má pootvorené, akoby ju fotograf zachytil v momente, keď kričí zúfalú otázku na ktorú niet odpovede.

VIKIMU vypadne časopis z rúk na zem a RICHTER na neho zasyčí.

UČITEL'

Heumann! Richter! Čo skrývate pod lavicou? Venujte pozornosť výkladu.

Hovorím o Sókratovi. Takže, keď ho viedli na smrť, jeho žena Xantipa nariekala, že ho odsúdili nespravodlivo.

No on jej odpovedal: Horšie by bolo, keby som bol odsúdený spravodlivo.

VIKI visí pohľadom na učiteľ'ovi a bezmyšlienkovite poklepáva prstami skrytými v lavici.

EXT. ULICA, EXT.

VIKI kráča po ulici, fajčí cigaretu. Vedl'a neho idú RICHTER s HOFFMANOM.

RICHTER

Volal som ti kol'kokrát. Prečo si sa neozval? Mohli sme chodiť po krčmách a dávno ho nájsť, než by zabil toho nebohého Jürga.

VIKI

Jürga. Nikdy by sme ho nenašli.

(POKRAČUJE)

HOFFMAN

Ale aspoň sme mohli skúsiť tie krčmy. Mňa tiež ignoroval.

VIKI

Neignoroval som vás. Bol som preč. Na prázdninách, na lyžovačke. S Barrym.

RICHTER

Ach tak. A čo si tam vypátral?

VIKI

Vrahom je Anatol Brikcius. A bude to prvý popravený za desať rokov.

HOFFMAN s RICHTEROM sa zarazení zastavia a hl'adia na VIKIHO.

VIKI

Musím už ísť. Zajtra.

VIKI pridá do kroku a nechá ich stáť na rohu ulice. Vrazí do obéznej dámy, ktorá si vedie na vodiťku skupinku buldočkov.

VIKI zájde za roh a na mieste, kde sa ulica kríži s nábrežím vidí na kríž zaparkovaného vínového Jaguára. O kapotu sa opiera BARRY PIRET. VIKI sa otočí a zapadne do šikmej uličky, než ho BARRY stihne zahliadnuť.

29

EXT. PRED DOMOM HEUMANNOVÝCH, DEŇ

VIKI stojí uprostred ulice a rozpráva sa s BERNARDOM RASTEROM.

BERNARD RASTER

Vyslýchali ma, ale musím povedat', že bol férový.

VIKI

Ale ved' musí vediet', že to nie ste vy.

BERNARD RASTER

Vyčerpáva všetky možnosti. Každý policajt v krajine hl'adá Anatola Brikcia. Ale keby sa ukázalo, že to bola falošná stopa - verejnosť zlynčuje Viktora Heumanna, nie nepol'apitel'ného vraha.

VIKI

Otec je presvedčený, že je to Brikcius. A je ako posadnutý, sám jazdí do terénu, to nerobil roky.

BERNARD RASTER

Minister si verejne žiada jeho hlavu. Čítal si posledný Expres?

VIKI

Diletant bolo asi najjemnejšie označenie.

BERNARD RASTER

Nerobí ti ešte horšie dusno doma?

VIKI

Ani neviem, že bývame pod jednou strechou. Už to nebude dlho trvať hocako.

BERNARD RASTER

Čoskoro bude jar. Cítim to v kostiach. Ver odborníkovi.

VIKI sa slabo usmeje, podajú si ruky a BERNARD RASTER zájde do svojej brány.

VIKI sa obráti k domovu, keď mu na plece dopadne ruka a strhne ho k sebe. Svetlovlasá postava v dlhom tmavom kabáte ho objíma a potom od seba prudko odstrčí.

(POKRAČUJE)

VIKI

Ahoj, Barry.

BARRY PIRET

Chápeš, že mám o teba naozaj strach? Pod' so mnou, budeme sa vozit' po okolí alebo pôjdeme na víno, alebo môžeme sediet' tuna na vašom plote. Vyzeráš príšerne.

VIKI

To nič nie je. Som len unavený. Dnes nie, Barry, potrebujem sa vyspat'.

BARRY PIRET

Teraz? Viki, urobil ti niečo? Ty stále berieš ti pilulky?

VIKI

Nie a nie. Barry, zavolám ti, dobre? Teraz chcem iba padnúť do postele.

BARRY PIRET

Viki, potrebuješ doktora.

VIKI

Potrebujem iba pokoj.

VIKI si vykrúti lakety zo zovretia BARRYHO ruky a zabuchne za sebou bránu, nechávajúc BARRYHO stáť vonku.

30

INT. VIKIHO IZBA, PODVEČER

VIKI strháva zo steny filmový plagát. Počuje motor áut zastavujúcich pred domom. Vyzrie von - na ulici už nie je posnehu ani stopa, na záhrade zostáva jediný roztápajúci sa ostrovček ľadu. Zo svojho služobného čierneho auta vystupuje KRIMINÁLNY RADA, z menšieho postarší manželský pár.

VIKI zroluje plagát a strčí ho pokrčený do zásuvky nočného stolíku. Natiahne sa na postel' a pozerá na fotografiu makového pol'a.

Vojde KOMORNÍK.

KOMORNÍK
(pološeptom)
Viki, pán rada si vás žiada.

VIKI
Čože? Prečo?

KOMORNÍK
Netuším. Odhadujem, že vás chce predstaviť vzácnej návšteve.

VIKI
Kto sú tí ľudia.

KOMORNÍK
Nemám poňatia.

VIKI
Toto sme tu dlho nemali.

KOMORNÍK
Určite od doby, čo pani-

VIKI
Povedzte mu, že sa upravím a prídem.

KOMORNÍK kývne a odíde. VIKI si vezme pilulku a začne si obliekať neožehlenú svetlú košel'u.

31 INT. PRACOVŇA VRCHNÉHO KRIMINÁLNEHO RADU, PODVEČER

VIKI vojde do otcovej pracovne. V kreslách pri káve sedia KRIMINÁLNY RADA a manželský pár - VIKI sa zahl'adí na ženu a spozná MATKU JÜRGA KNIPPESENA.

KRIMINÁLNY RADA

Môj syn Viktor. Posad' sa. Pán a pani Knippsenovci, rodičia chlapca zavraždeného v Ottingene. V predvečer Štedrého dňa.

VIKI

(usadzuje sa v kresle)
Dobrý večer.

KRIMINÁLNY RADA

Ako som už hovoril, všetky naše sily sú nasadené k tomu, aby sme vypátrali vraha vášho syna.

OTEC JÜRGA KNIPPESENA

Toho šialenca Brikcia.

KRIMINÁLNY RADA

Podl'a našich informácii je podozrivý, Anatol Brikcius, skutočne t'ažko psychicky narušený.

MATKA JÜRGA KNIPPESENA

Ved' kto zdravý by mohol-
(rozvzlyká sa)
Jürg bol taký veselý chlapec.

KRIMINÁLNY RADA

(mäkko)

Uist'ujem vás, že vyriešenie tohoto prípadu je absolútnou prioritou. Nič vám nevynahradí stratu syna, no spravodlivosti bude učinené zadost'.

OTEC JÜRGA KNIPPESENA

Pán Heumann, eh, vrchný kriminálny rada, dočítal som sa, že aj ak ho dolapíte, a ja verím, že áno, že by tento Brikcius mohol byť oslobodený pre-

VIKI

Pre nepríčetnosť. Tiež som o tom čítal.

(POKRAČUJE)

KRIMINÁLNY RADA

Náš právny systém skutočne
pripúšťa možnosť pardonu pre
vraždu v pomnutí zmyslov. No
sl'ubujem vám na svoju česť, že
zodpovednosť za chlapcovu smrť
vinník poniesie.

MATKA JÜRGA KNIPPESEN

(plačúc)

Pán rada...

KRIMINÁLNY RADA

(vezme ju za ruku)

Pani Knippsenová. Ak by to mala
byť posledná vec, ktorú urobím-

VIKI teká pohľadom medzi tromi dospelými a utkvie na
obrovských slzách MATKY JÜRGA KNIPPESEN. Pregíga.

INT. IZBA VIKIHO HEUMANNA, NOC

VIKI leží na posteli, hl'adí na fotografiu makového pol'a a
hryzie si peru do krvi.

EXT. TURECKÉ POBREŽIE, NOC

VIKI leží s slabom mesačnom svite na pláži, nad ktorou sa
vznáša biela hmla. Vlny mora na neho dosahujú a oblizujú mu
nohy a trup. Má husiu kožu. Prechádza si rukami po tvári. Na
končekoch svojich prstov vidí rozmazanú krv. V nej sa
rozpúšťa práve dopadnutá vločka snehu.

32

EXT. ZÁHRADA PIRETOVCOV, DEŇ.

VIKI leží na lehátku na záhrade vily PIRETOVCOV. Marcové ostré slnko sa mu opiera do bledej tváre. Okrasné kroviny sa zelenajú a vo vzduchu cítiť jar. Záhradou sa začnú niest' tóny spevu GRÉTY GARONE, jej piesne

*"Jednou kvečeru skončím s těmi
svody,*

*vezmu automobil a vyjedu si do
přírody... "*

VIKI sa usmeje a pozrie na BARRYHO PIRETA, ktorý na neho zažmurká od gramofónu. GRÉTA PIRETOVÁ v elegantných a zložito strihaných večerných šatách sa vlní do rytmu a berie si jednohubku z prestretého stolu.

Na lehátko vedl'a VIKIHO sa posadí BARRY a podá mu vysoký pohár so šampanským.

VIKI

Barry, máš niekedy nočné mory?
Také, keď sa ti zdá, že sú úplne
skutočné? Skutočnejšie než toto tu?
A už nevieš, čo sa ti len snívало a
čo nie?

BARRY PIRET

Stále? Viki, hovoril som ti, že t'a
zoberiem k nášmu rodinnému
doktorovi, nikto sa to nedozvie a-

VIKI

To nič, ja som už v poriadku. Len
ma to napadlo.

BARRY PIRET

Budeš v poriadku úplne, len čo
budeme za hranicami. Otec mi
požičia automobil so sklápacou
strechou. A šoférovať t'a naučím
za chíl'u.

VIKI

Už je to čoskoro.

BARRY PIRET

Už v nose cítim more. A ópium.

VIKI sa na neho usmeje a odpije si. Z gramofónu znie spev GRÉTY GARONE.

(POKRAČUJE)

GRÉTA GARONE

*Jednou k večeru dojdu v ta smutná
místa,*

aby má duše byla opět čistá,

*usednu na kraj lesa, pohlédnu před
sebe, pohlédnu na pole, pohlédnu na
nebe*

*a pak mou těžkou hlavu čísi ruka
skolí.*

*mé vidiny a touhy se ztratí v
poli...*

se ztratí v poli.

EXT. PRED DOMOM HEUMANNOVCOV, NOC.

VIKI zamáva za vínovočerveným Jaguárom, ktorý zmizne do noci, a s povzdychom sa vydá k vchodovým dverám domova. Pozrie na zlaté hodinky na svojom zápästí - ukazujú pár minút po jedenástej. Vzhliadne a vidí, že v otcovej pracovni sa stále svieti, pohybuje sa tam niekoľko tmavých siluet.

33 INT. VIKIHO IZBA, RÁNO

VIKI spí zachumlaný do periny, slnečné lúče dopadajú cez okno na postel'.

Otvoria sa dvere a na podlahe sa ozvú rázne kroky a odkašľanie.

VIKI sa prevalí na druhý bok.

VIKI
(šomre z polospánku)
Alfred, nechajte ma spať.

KRIMINÁLNY RADA
(mimo obraz)
Viktor.

VIKI sebou trhne a posadí sa na posteli. V okamihu je úplne prebudený.

KRIMINÁLNY RADA
Dobré ráno.

VIKI
Eh, dobré ráno.

KRIMINÁLNY RADA
Rozhodol som sa, že ti povolím tú tvoju prázdninovú cestu s Piretom. Chod' si s ním do Smyrny, do Istanbulu, kam chcete. Za dvoch podmienok.

Za prvé, zaplatíš si svoj podiel. Neželám si, aby t'a Piretovci sponzorovali. Nepotrebuješ to.

Za druhé, vrátiš sa a dokončíš školu. Aby ti v hlave neskrslí nápady toho typu, že by si tam zostal a robil akúsi podradnú prácu.

Rozumieme si?

VIKI
A-áno. Iste.

Ďakujem.

(POKRAČUJE)

KRIMINÁLNY RADA

Dobre. Možno t'a požiadam, aby si mi z Istanbulu priviezol jednu vec.

VIKI

Akú?

KRIMINÁLNY RADA

Na to je čas. Teraz sa obleč a počkaj ma v garáži pri aute.

VIKI

Mal by som íst' do školy.

KRIMINÁLNY RADA

Pre jedenkrát sa ti nič nestane, ak vynecháš. O pätnást' minút.

KRIMINÁLNY RADA sa obráti a vychádza z miestnosti. VIKI za ním konšternovaný hl'adí. Potom vstane a začne si dávať dole pyžamo. Vezme si z kovovej krabičky "R" pilulku - jednu z posledných troch na dne.

INT./EXT. AUTO KRIMINÁLNEHO RADY, DEŇ

VIKI sedí na zadnom sedadle, z okna vidí cez záclonku, ako ubiehajú ulice mesta, ktoré sa už prebudilo do jari. Keď auto zabočí na most Egona Seibta, zahliadne obéžnu pani s buldočkami. Otočí sa dopredu, keď KRIMINÁLNY RADA za volantom prehovorí.

KRIMINÁLNY RADA

Viktor, viem že si sa prevelice zaujímal o prípad detských vražd. Odvodil som to z toho, že si študoval moje doklady.

VIKI

Čože? Ja-

KRIMINÁLNY RADA

Nezahováráj. Nie je to potrebné.

KRIMINÁLNY RADA

O tvojej strel'be samozrejme viem tiež.

VIKI

Alfred ti to povedal? Ale on-

KRIMINÁLNY RADA

Nevyhováráj sa na Alfreda. O to t'a žiadam. Si už dospelý a ako taký

(VÍCE)

(POKRAČUJE)

KRIMINÁLNY RADA (pokračování)
musíš niest' zodpovednost' za svoje
činy.

Dnes sme po skutočne vyčerpávajúcej
a precíznej práci získali
informáciu, kde sa bude nachádzať
Anatol Brikcius.

Dovolil som ti zanedbat' školu,
pretože si želám, aby si bol pri
jeho zatknutí. Neoficiálne,
pochopiteľ'ne.

Tvoja vášeň pre kriminalistickú
prácu ma teší a bez problémov ti
získam doporučenia potrebné, aby si
po gymnáziu mohol začať na
Akadémii.

VIKI
Ideme zatknúť vraha?

KRIMINÁLNY RADA
Z bezpečnej vzdialenosti budem
supervízorom zásahu a ty ho môžeš
sledovať so mnou. Táto skúsenosť
ti prospeje.

VIKI s vyvalenými očami hl'adí na temeno otcovej hlavy. Keď
pochopí, že dohovoril, odvráti zrak späť k výhl'adu z okna.
Prechádzajú vilovou štvrt'ou a pomaly za sebou nechávajú
mesto.

34

EXT. ZASNEŽENÉ POLE ZA MESTOM, PODVEČER

Čierne auto stojí na čistinke pri lese, vedl'a neho v strnulom postoji KRIMINÁLNY RADA, pri očiach má d'alekohl'ad a kontroluje pusté okolie. VIKI vystúpi a rozhliadne sa. Je to to isté miesto, kym si vyjeli s GRÉTOU a BARRYM prvý deň prázdnin, keď bolo skryté pod bielym snehom.

KRIMINÁLNY RADA ho gestom vyzve, aby prišiel bližšie k nemu. VIKI sa postaví pred neho a snaží sa zaostrit' zrak smerom, kam mu otec ukazuje. Po l'avej strane výhl'adu, v rohu oka, vidí domy Ottingenu a zámok na kopci.

KRIMINÁLNY RADA

Na tom mieste má Brikcius schôdzku s našim informátorom.

VIKI

Kde je zásahová jednotka?

KRIMINÁLNY RADA

Su skrytí. Nemôže nič podozrievat', inak by neprišiel. Nemôže mať ani tušenie, čo ho tu čaká.

VIKI prikývne a hl'adí na prázdny lesný chodník. Žmurká.

VIKI uhne pohľadom k čistinke a vidí seba a BARRYHO PIRETA, ako nesú zotnutý strom s lesa. GRÉTA PIRETOVÁ mimo zorné pole si pohmkáva melódiu a po prvom takte sa k nej pridá bohatý hlas GRÉTY GARONE, pretkaný praskaním gramofónovej dlhohrajúcej platne.

GRÉTA GARONE

Jednou kvečeru skončím s těmi svody...

VIKI sa zasnene usmieva.

ZATMIEŤ

ČIERNO - do slabého echa spevu zarachotí výstrel z revolveru.

ROZTMIEŤ

KRIMINÁLNY RADA schová revolver pod kabát. Vyberie z vrečka kocku hlavolamu zabalenú v papieri a pohodí ju na zem. Z trávinatej pôdy vyhrabe prstami v koženej rukavici zakrvavenú gul'ku. Jeho tvár je kamenná ako maska, pery stiahnuté do úzkej bielej čiary. Skloní sa a obráti VIKIHO telo na chrbát.

(POKRAČUJE)

VIKIMU v čele zíva diera, obklopená kúskami šedivej mozgovej hmoty a úlomkami kostí. Vyteká z nej krv do VIKIHO doširoka otvorených sklenných očí. Na perách mu zostal zafixovaný zasnený úsmev.

Tvár KRIMINÁLNEHO RADY sa zachveje v neovládnutel'nom tiku.

ZATMIETĚ

35

INT. KRČMA NA PERIFÉRII MESTA, PODVEČER

Do zadymenej krčmy vrazí komando ozbrojených policajtov.

INT. PRACOVŇA VRCHNÉHO KRIMINÁLNEHO RADU, NOC

KRIMINÁLNY RADA stojí pri okne a fajčí cigaretu. Otvoria sa dvere a KOMISÁR WANIA spolu s dvoma uniformovanými policajtami privádzajú ANATOLA BRIKCIA, ktorý sa divoko rozhliada a zápästia má pred telom uzavreté v putách s ret'azou.

Policajti ho hrubo posadia do kresla a na posunok ruky KOMISÁRA WANIU odídu.

KRIMINÁLNY RADA sa otočí, opiera sa o dosku stola a založí si ruky na hrudníku. Jeho pohľad je chladný, nečitateľ'ný a upretý priamo do vypúlených očí ANATOLA BRIKCIA.

KRIMINÁLNY RADA

Brikcius, boli ste privedený sem, aby sa preliminárny výsluch odohral v skrytej lokácii. Verejnosť' baží po vašej krvi a hoci sa v týchto kočinách už dávno nelynčovalo, mám pochybnosti, že by sme v'ým dokázali zaistiť bezpečnosť', než prebehne spravodlivý súd. Rozumiete, čo som vám povedal.

ANATOL BRIKCIUS

Pch.

KRIMINÁLNY RADA

Ste dôvodne podozrivý zo štyroch detských vražd. Elišky Seibtovej, Bartolomeja Delmara, zastrelených zo zbrane, ktorú ste mal pri sebe v okolí hlavného mesta. Potom, v predvečer Štedrého dňa, Jürg Knippsen v Ottingene.

ANATOL BRIKCIUS

(podivne priškrteným hlasom, s t'ažkým cudzím prízvukom)
Toho chcípáčika som nezabil ja.
Všetci to hovoria, ale-

KRIMINÁLNY RADA

- a nakoniec dnes, ste zavraždil Viktora Heumanna, môjho syna.

(POKRAČUJE)

ANATOL BRIKCIUS vytreští oči na KRIMINÁLNEHO RADU a začne nezrozumiteľne koktat', zúriivo krúti hlavou a snaží sa vstáť. KOMISÁR WANIA ho zatlačí späť do kresla.

KRIMINÁLNY RADA

Anatol Brikcius, alebo, ako ste si hovoril, Egon Stopek - doznávate sa ku všetkým štyrom vraždám.

ANATOL BRIKCIUS

(postupne začne kričať)

Tých prvých dvoch som možno zabil ja. Možno hej - ale ty mi chceš prišit' d'alších, aby mi dali šibenicu, ty- ty-

KOMISÁR WANIA

Ticho!

KRIMINÁLNY RADA

Brikcius. Musíte sa upokojiť a rozumne vypovedať. Nikto sa vám nesnaží nič nespravodlivo prišit'. I ja, otec jednej z vašich obetí, verím, že si zaslúžite spravodlivú odplatu od systému, no len za činy, ktoré ste spáchal.

ANATOL BRIKCIUS zhlboka odfukuje a prikyvuje.

KRIMINÁLNY RADA vyberie zo zásuvky stola kapsl'u a vezme pohár vody.

KRIMINÁLNY RADA

Nie je to síce podl'a protokolu, ale potrebujete sa upokojiť. Nate.

ANATOL BRIKCIUS podozrievavo pozrie na KRIMINÁLNEHO RADU, potom na KOMISÁRA, ktorý prikývne a povzbudzujúco sa pousmeje. BRIKCIUS prehltnie kapsl'u a hltavo pije vody, pridržiava si pohár spútanými rukami. Zloží ruky do lona a hlasno si odgrgne. KRIMINÁLNY RADA mu vezme pohár z rúk a ustúpi.

ANATOL BRIKCIUS začne lapat' po dychu, chytá sa rukami za hrdlo a z pier mu začína vytekať žltá pena. Trhá sebou v kĺčoch. KRIMINÁLNY RADA a KOMISÁR WANIA ho nezúčastnene pozorujú. Nakoniec sa zlomí v páse a hlava mu odkvácne na operadlo.

KOMISÁR WANIA

Do zápisu uvediem, že podozrievaný Brikcius sa doznal k všetkým štyrom
(VÍCE)

(POKRAČUJE)

KOMISÁR WANIA (pokračování)
vraždám a potom prehltoť kapsulu s
jedom, než sme mu v tom stihli
zabrániť.

KRIMINÁLNY RADA prikývne.

KOMISÁR WANIA
Verejnost' bude v extáze. Úprimnú
sústrasť, Viktor.

KRIMINÁLNY RADA
Nezabudni na toto. Zajtra to daj do
rúk priamo ministrovi.

KRIMINÁLNY RADA podáva KOMISÁROVI WANIOVI preložený list
papieru.

KOMISÁR WANIA
Viktor. Rezignáciu vzhľadom k
okolnostiam pochopia všetci, no
verejná mienka bude na tvojej
strane a možno-

KRIMINÁLNY RADA
Nemôže to byť inak. Nemohlo to
byť inak.

KRIMINÁLNY RADA sa otočí a hľadí z okna na rozkvitnuté
stromy v záhrade. KOMISÁR WANIA na neho pozrie a s
povzdychom si založí papier do vnútorného vrečka saka.

KRIMINÁLNY RADA upiera svoj pohľad do okna, no nič nevidí.
Jemne sa chveje ľavá časť tváre. Ako šum počuje vzrušený
šepot policajtov, ktorí odnášajú mŕtvolu ANATOLA BRIKCIA.

36 INT. MÁRNICA, NOC

Vo vykachličkovanej chodbe márnice stojí KOMORNÍK, nešikovne drží okolo pliec vzlykajúceho BARRYHO PIRETA. Pristúpi k nim ZRIADENEC.

KOMORNÍK prikývne a usadí BARRYHO na otrieskanú kovovú stoličku. Ide so ZRIADENECOM, ktorý otvorí t'ažké dvere do chladiacej miestnosti. Na prevoznom stole leží telo prikryté telo.

ZRIADENEC
Rozumiem, že nie ste príbuzný.

KOMORNÍK
(zastretým hlasom)
Mám splnomocnenie k identifikácii
od chlapcovho otca.

Poda ZRIADENCOVI kus papiera, ktorý je oficiálnym tlačivom. zriadenec ho vezme a odhrnie plachtu, odhal'ujúc VIKIHO hlavu a nahé ramená.

KOMORNÍK sa hryzie do spodnej pery, nemôže odtrhnúť zrak od VIKIHO tváre, pôsobiacej pokojne, akoby spal, so zavretými očami, ktorých dlhé mihalnice vrhajú tieň na líca, potriesnené zaschnutou krvou. Uprostred čela zíva diera, olemovaná zčernalou zaschnutou krvou.

EXT. POD OTTINGENSKÝM ZÁMKOM, NOC

JÜRGA KNIPSSSEN a VIKI, ktorý má na tvári pripevnené falošné čierne fúzy a klobúk stiahnutý hlboko do čela, sedia na sánkach a fajčia cigarety. VIKI si potiaha zo svojej a zamačkne ohorok do snehu. Usmeje sa na Jürga, vstane a prejde za neho. Husto sneží.

INT. PRACOVŇA VRCHNÉHO KRIMINÁLNEHO RADU, NOC

Ruky KRIMINÁLNEHO RADY vezmú policajnú fotografiu mŕtveho chlapca JÜRGA KNIPPSSENA, zhrnú ju dokopy spolu s fotografiou tváre mŕtveho dievčatka a dvomi d'alšími, lesklými fotografickými listami a hrbkou oficiálnych, vyplnených tlačív. Založia všetko do zložky, spolu s fotografiou ANATOLA BRIKCIA.

Ruky zložku zapáčatia a založia do zásuvky stola, kam zhrnú i predmety zo stola - hlavolamy vo vrecúškach, okuliare so silnými rámami a falošné fúzy. Na záver prihodia ohorok cigarety v plastovom sáčku.

KRIMINÁLNY RADA zabuchne zásuvku, posadí sa za stôl a zloží si hlavu do dlaní. Pred ním na stole ležia dva takmer identické starobylé revolvery.

(POKRAČUJE)

So zavírzganím sa otvoria dvere a vojde KOMORNÍK v obleku, nesie šálku s čajom, pohybuje sa roboticky strnule.

KRIMINÁLNY RADA zodvihne hlavu a prikývne. KOMORNÍK postaví na stôl čaj.

KRIMINÁLNY RADA nereaguje a KOMORNÍK opatrne, neprehýbajúc sa v páse vezme zo stola jeden starobylý revolver a odkladá ho do presklenej vitríny, kde sú ďalšie zbrane, zarámované policajné vyznamenania a cena zo streleckej súťaže. Otvorí bubienok a vidí, že je plný nábojov, ktoré sa jemne lesknú.

KOMORNÍK utkvie pohľadom na KRIMINÁLNOM RADOVI, ktorý hľadá z okna, silueta v tieni s nehybnou tvárou, akoby upadol do katatonického stavu, z nedotknutého čaju vedľa neho stúpa para.

KOMORNÍK

Môj vlak odchádza z Hlavnej stanice
o šiestej ráno. Nepredpokladám, že
budem mať šancu sa rozlúčiť.

KOMORNÍK za sebou zavrie dvere a oprie sa o ne, jeho strojová konštitúcia sa uvoľní. Z vrečka vyberie prasknutý plastový hlavolam a prevracia ho v prstoch. Kovová guľička ladne zapadne do mačkinej tlamy.

KOMORNÍK hľadá priamo pred seba. Usmieva sa a s výdychom zavrie oči.

ZATMIETĚ

KONIEC